

Előfizetési árak:

Egész évre . 6 kor. — fill.
Félévre . 3 „ — „
Negyedévre . 1 „ 50 „
Egyes szám ára 12 fill.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői Iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Börzemanőverek.

Pécs, 1900. január 19.

A negyvennyolcban életre kelt dicső
hárm-as-eszme: a szabadság, egyenlőség,
testvériség, az azóta lefolyt félszázad alatt
sok megcsufoltatásnak volt már kitéve az
államhatalom s a társadalom részéről egy-
aránt, csak az annak egyik alkotó elemét
képező közteherviselés, mint az egyenlőség
folyománya, nem fejlődött vissza. Elfogadta
azt a társadalom, az államhatalom meg
éppen fejlesztette a végtelenségig.

És mégis van egy terület, a hova az
egyenlőségnek ez az eszméje mindedig
behatolni képes nem volt, a hol az állam-
hatalom tehetetlenül állott meg adóztatási
terveivel s a hol még diadalmasan él és
uralkodik a „nem adózunk“ középkori elve.

A börze ez a terület, a hol milliókra
menő üzleteket kötnek, folytatják a sze-
rencsejátékot óriási mértékben, nyirják bő-
ségesen az odacsalogatott jámbor birkák
gyapját, nyomják le aratás után az agyon-
adóztatott termelők kezén levő termények
árát s verik föl ismét, mikor a fogyasztó
arra rászorult: mindezek a bőségesen s
nem is valami izzasztó munkával szerez-
hető hasznok nem képeznek adóalapot, mert
hát nagy urak a börze urai s ha ezek
sztrájkolnak, nem lehet rájuk küldeni csend-
őrséget, meg katonaságot.

Az ellenzék már egy évtized óta sür-
geti a börze érthetetlen adómentességi pri-

vilégiumának a megszüntetését és valóban
szomorúan komikus állapot, hogy a kor-
mány, mely folyton újabb és újabb adó-
alapok után kutat, még ellenzéki ösztö-
kélésre sem mer a kínálkozó börzei adó-
alaphoz nyulni.

Végre mikor már Németország meg-
törte a varázst s behozta meglehetősen
kemény börzeadókat és nyomában Ausztria
is rátette adóztató kezét a börzeügyletekre,
bátorodott neki a mi kormányunk is és a
mult év tavaszán javaslatot nyújtott be a
törvényhozáshoz, némi csekély adótételeket
indítványozva a börzei kötésekre. Olyan
szerény kísérletfele volt ez a javaslat, a
mely nem is annyira jövedelemszerzés cél-
jából, mint inkább az elv megmentése
végett látszott születni, hogy végre vala-
hára valósággá válják az ötven év előtt
kimondott közteherviselés elve.

S mégis ebből a szerény javaslatból
egy év alatt nem lehetett törvény, pedig
alig képzelünk javaslatot, amelynek elfo-
gadása kevesebb parlamenti akadályba üt-
köznék. Annál hatalmasabb tényezők mű-
ködnek azonban közre a parlamenten ki-
vül, hogy az parlamenti tárgyalásra ne
kerüljön: a börze matadorai folytatnak
ellene a kulisszák mögött guerillaharcot,
hogy megmenthessék azt a privilégiumu-
kat, a melyben kívülük már nincsen része
semmiféle teremtett lénynek, semmi mar-
kolható értéknek.

Elérkezett azonban a fokozott állami

szükséglet: a kvótaemelés, meg a hadügyi
költségek emelkedése mely deficitbe dönti az
állami költségvetést, nyolc millió koronával
növelve az előirányzott szükségletet. Ez
olyan kényszerhelyzetbe hozta a kormányt,
hogy többé nem térhet ki a kínálkozó
jövedelmek teljes kihasználása elől s így
fenyegetővé vált a veszély, hogy a tör-
vényhozás mégis kényszerítve lesz a börze-
adó javaslatot is tárgyalás alá venni.

Ennek a veszedelemnek az elhárítá-
sára rögtön meg is kezdődtek a börze
hadműveletei s kilőtték az első rakétát
annak a híresztelésnek a képében, hogy
a börzeadó javaslat az idén már nem fog
tárgyalás alá kerülni, mert a kedvezőtlen
pénzviszonyok mellett a börzeüzletek meg-
adóztatása több kárt okozna a forgalom-
nak, mint a mennyi hasznot az államnak
hozna.

Persze az általános gazdasági válság,
az ipari pangás nem gátolja a kormányt
e gazdasági ágaknak minél intenzívebb
megadóztatásában, de a pénzvilág kedvez-
őtlen viszonyai már tiltják a nyereséges
börzei üzlet megadóztatását, ha ez még
oly minimális lenne is.

A kormánykörökből iparkodnak ugyan
ezt a börzemanővert ellensúlyozni, de ezt
oly félve, oly keztyüs kézzel teszik, hogy
szinte kételkedik az ember a komolyságá-
ban. A mai lapok dementálják ugyan az
említett börzei hír valóságát, de hozzá-
teszik, hogy a börzeadó javaslatának tár-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A szórakozott vőfély.

— Alkalmi monológ. —

Rettenetes! Borzasztó! . . . Képzeld
csak, mi történt megint velem! Igazán, ha
nem lennék szentül meggyőződve, hogy vannak
önök között nemcsak kárörvendő, de részvevő
lelkek is: bizony még panaszkodni is szégyel-
ném magam.

Igy azonban nyíltan beszélhetek.

Vőfély vagyok, azaz most már csak vol-
tam, avagy nem is voltam, csak lettem volna,
ha a sors szeszélye másként bánik velem.

Nyoszoló-hölgyemül egy aranyos kedélyű,
barnafürtös kedves leányka volt kiszemelve, s
az a boldogító tudat, hogy ezt a bájos tün-
dérkét ama szent napon, melyen a jegyespár
egymásnak örök hűséget esküszik, Isten és
emberek előtt én is a magam párjának (értve
nyoszoló-lányomnak) mondhatom, ez a bol-
dogító tudat a hetedik menyországba emelt.
És most . . . ahelyett, hogy onnan a hetedik
menyországból tekintenek le ide az önök szép
társaságára, mintegy a hetedik pokolban ér-
zem magam s onnan vágyódom az önök meny-
országot pótoló kedves karuk . . . akarom
mondani körükbe.

Az esküvő, melyen szerepelnem kellett
volna, déli 12 órára volt kitűzve. Mi tagadás:
hóditani akartam, de fájdalom, ép ez okozta
vesztemet. Hogy hóditási szándékom minél
jobban sikerüljön, a külsőségekkel is akartam
hatni (mert tartottam tőle, hogy a belsőségek-
kel úgy sem érnék célt). Új frakk öltönyt
készíttettem, új cipőt, kalapot, inget, gallért,
kézelőt és nyakkendő-t vásároltam, s elővigyá-
zatból, nehogy az öltöny gyűrődést kapjon,
s a fehérneműeket valami véletlen folytán
szenny érje, mindent délelőtt 11 órára ren-
deltem lakásomra, hol akkorra már a borbély
által arcomat is rendbe hozatva, némi izga-
tottsággal vártam vőfélyi szerepemhez a kel-
lékeket.

Hallatlan késéssel kaptam meg a stafi-
rungsomat, hihetetlen erőlködéssel, sietséggel
és baklövésekkel birtam a toalettemmel így
elkészülni. El sem merem mondani, mennyi
apró katasztrófa változtatta rózsás hangulato-
mat egy tigris dühévé, mikorra észrevettem,
hogy már háromnegyed 12-re van. Jó sze-
rencse, hogy a bérkocsi-állomás a kapum előtt
van. Lázás sietséggel ugrottam a legelsőbe:
Hunyadi-tér 3 — kiáltottam a kocsisnak, —
hanem aztán lóhalálában hajtson — toldottam
hozza.

Néhány perc múlva megérkezem, leug-
rom a kocsiról, berohanok a kapun s amint
a lépcső első fokára teszem a lábamat, mintha

hátról valaki megrántott volna, úgy vissza-
tántorodtam erre a gondolatra, hogy:

— Hát a csokor hol maradt?!

Homlokomhoz kaptam. Ah, én ügyetlen!
Gyorsan vissza a kocsihoz s vágatva el a
virágáruhoz!

Midőn odaértem, oly erővel rontottam
be, hogy majd betörtem a nagy üvegajtót.

— A rendelt csokrot kérem! — rival-
tam a kiszolgáló hölgyre.

Az, felelet helyett, bámulva nézett reám.

— A csokrot kérem! — ordítottam —
a csokrot, a melyet mára rendeltem!

— Téved uram, — felelt nyugodtan a
hölgy — ön rendelt csokrot, arról van tuda-
másom, de a szállítást nem mára tűzte ki.

— Ne-em mára?! — dadogtam elké-
pedve — de hát akkor honnan veszek én
most csokrot?!

— Ezen a bajon e pillanatban segíthe-
hetünk, ha elfogadja ezt a csokrot, mely ugyan
ma estére lenne szállítandó, de addig köthe-
tünk másikat.

Néhány perc múlva csokorral kezemben
rohantam fel nyoszoló-lánykám lakására, hol
oly erősen csengettem, miként csak egy ha-
sonlóan izgatott állapotban levő vőfély cse-
gethet olyankor, mikor tudja, hogy megkésve
érkezik hölgyéhez.

Az erős csengetésre azonban semmi vá-
lasz nem jött.

gyalását egyelőre, tekintettel a gazdasági depresszióra, nem tűzték ki napirendre, de rögtön a fontosabb javaslatok letárgyalása után, mielőtt a Háznak erre ideje lesz, okvetlenül foglalkozni fog a javaslattal.

Nos hát meg lehetünk nyugodva; a börzeadókat tárgyalni fogják, mielőtt nem kell tekintettel lenni a gazdasági depresszióra, mielőtt a fontosabb javaslatok letárgyalva lesznek s mielőtt a képviselőháznak erre ideje lesz. Kell-e ennél precízebb és közelebb álló, biztos határidő?

No de gondoskodik a börze róla, hogy az ekként elmaradó saját adója helyett az államnak máshonnan legyen jövedelme. Egy másik hirt is bocsátott tehát szárnyra, mely szerint a pénzügyminiszteriumban most azt tervezik, hogy a gazdasági terményeknek elemi csapások által való elpusztítása esetén eddig nyújtott adóelengedéseket megszüntetik s a pénzügyminiszter a jövőben semmi adóengedményt nem hajlandó adni e címen, ha a termelő nem biztosította terményeit jég és tűzkár ellen.

Persze hogy kacsa ez az egész híresztelés s ma már közli is egyik-másik lap, hogy a pénzügyminiszter ebben a tekintetben nem céloz semmiféle változást s az adóelengedés elemi csapások esetén a régi rend szerint a jövőben is meglesz. De hát jellemző a börzére mégis az a híresztelés. A papirosbuza szerencselovagjai szorosán ragaszkodnak hozzá, hogy ők bizony a jövőre sem adóznak üzleteik után; ha az államnak pénzre van szüksége, hát ne játssa a nagylelkűt s ne engedje el a mezőgazda adóját, ha tűz vagy jég pusztította el a termését. Mire valók a biztosító-intézetek, biztosítsa a gazda a termését tűz és jég ellen, akkor nem szorul adóelengedésre.

Ezzel a híreszteléssel tehát két legyet akar ütni egy csapással a tisztelt börze: más jövedelmi forrásra való utalással ki akar bujni aktuálisá vált saját megadóztatása alól; de rebachra is számít az, mert az elemi csapások esetén igényelhető adóelengedés elmaradásának rémhíre kényesze-

riteni fogja biztosításra azt a gazdát is, aki eddig nem adózott még a biztosító-társaságoknak.

Az elemi csapások elleni biztosításnak igenis barátai vagyunk, de kárhozzátjuk azt a kizsákmányolást, melyet a kartelles magántársulatok — feleik rovására üznek. Legyen biztosítás, de vegye a kezébe ezt az állam s ne engedje át ezt a magánspekulációnak, a mely állandósítja a jégverést a gazdákon.

De hát hogyan várhatunk az óriási tőkékkel rendelkező, hatalmas, nagy urak által igazgatott biztosító-társaságok rovására eső ilyen kezdeményezést a magyar kormánytól, mikor a nevetségesen csekély adótételeket tartalmazó börzejavaslat tárgyalását is retteg napirendre tűzni.

Mi ujság?

— (Az ügyvédi kamara köréből.) A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhirre teszi, hogy *Blochinger* Károly tolnai ügyvéd, a kamara fegyelmi bírósága által hozott és a m. kir. Curia által helybenhagyott ítélettel, az 1874 : 34. t.-cikk 68. §. a. pontjába ütköző fegyelmi vétség miatt, ugyanazon t.-cikk 70. §. 3. pontja értelmében az ügyvédség gyakorlásától három havi időtartamra felfüggesztett.

— (Draskovich Károly temetése.) *Draskovich* Károlyt a szerencsétlenül járt fiatal mágnást f. hó 14-én temették el Bécsben óriási részvét mellett. A temetési szertartást gróf *Széchenyi* Pál jáki apát végezte. A temetésen jelen volt a magyar és osztrák arisztokrácia színe java. A *Draskovichok*, az *Erdődyek*, a *Károlyiak*, *Pálffyok*, *Odescalchiak* és ő felsége szárnysegéde *Volkenstein*. A temetési menet az *Albertstrassén* levő »Szentháromság« templomból indult ki a *maydlingi* temetőbe, a hol ismételt beszétele után elhelyezték az ifjú mágnás koporsóját. A *maydlingi* temető azonban — mint ezt

Megrémülten néztem órára: 12 óra volt . . .

Már elmentek a templomba — nyögém kétségbeesett sóhajással — és . . . nélkülem! Legjobb lesz — gondolám — ha ezek után a lakodalmas házat elkerülve, egyenesen a templomhoz hajtatok.

Öt perc múlva kocsim a templom bejáratánál állott meg. Berohantam a hatalmas boltívek alá s tágra nyitott szemekkel kerestem a lakodalmas közönséget.

A templom üres volt, csak az egyházi foglalatostkodott valamivel az oltár körül.

Odarohantam hozzá.

— Édes barátom — kérdém őt félig siró hangon — kérem, mondja meg volt már az esküvő?

— Nem tudom uram, — felelt a kérdezett — melyiket gondolja, de 12 órakor volt az utolsó, a melyik mára be volt jelentve.

Majdnem összeroskadtam e szavak hallatára.

Kitámolyogtam a templomból, s félig örülten hajtottam a lakodalmas házhoz. Mint egy halálra ítélt, aki lefejeztetését várja, oly néma megadással készültem én is a legrosszabbra. Reszkettem a rémülettől, hogy a nyoszolyólányom, a menyasszony s a lakodalmas közönség szemei elé kerülök, de ha hanyagsággal ezt a rettenetes mulasztást már elkövettem, hát férfiasan akarom viselni következményeit is.

Megálltam az előszoba ajtaja előtt és néhány percig hallgatóztam.

Belülről semmi zaj, semmi zsidongás nem hallatszott abból a zürzavarból, mely rendszer kiséreje szokott lenni minden lakodalmi ünnepnek.

Hirtelen elhatározással becsöngettem s az ajtó kinyílt.

Én frakkban, klakkban és lakkban, kezemben a nyoszolyólányomnak szánt csokorral belépek. és . . . és a szemeim valószínűleg kápráznak! Nem! ez nem lehet másként . . . A menyasszony áll előttem egyszerű házi öltözékben, minőkben a lányok a tűzhely körül szoktak forgolódni.

Igen, a menyasszony áll előttem és mosolyogva tekint reám, ki e rejtély miatt szóhoz nem bírok jutni.

— Ejnye Elemér ur — töri meg a nekem oly kínos csendet a szép menyasszony — ön ugyancsak kitesz magáért. Ma is vőfély ugy-e? mához egy hétre pedig az én esküvőmön is az lesz!

— Az ön esküvője mához egy hétre?! . . . dadogtam rettenetesen megnyúlt ábrázattal.

A dolog kezdett még rejtélyesebbé lenni.

— De hisz ez lehetetlen, akarom mondani érthetetlen! Hisz zsebemben a meghívó!

— Ugyan, ugyan Elemér ur, — mondá hamiskás mosollyal a menyasszonyka — nem nézné meg egy kisé jobbán azt a meghívót?

már megirtuk — csak ideiglenes nyugvóhelye lesz a fiatal grófnak, kinek holttestét a sirbolt elkészítése után *Trakostyánba* szállítják, oda, ahova maga is kívánta eltemettetését. A szerencsétlenségtől mélyen sujtott grófi család előtt az udvar részvétét *Izabella* főhercegnő *Frigyes* főherceg neje tolmácsolta. A fájdalomtól megtört apa, gróf *Draskovich* Iván üdülés céljából tengeri utra indul néhány nap múlva, míg neje, édes anyja és rokonaihoz Ónódra utazik.

— (Kellemetlen szomszédok.)

Ugyancsak kellemetlen szomszédai lehetnek egymásnak *Misleny* községben *Farkas* József és *Budai* János ottani lakosok. Már huzamosabb idő óta hadilábon élnek egymással és csak akkor érzik magukat boldognak, ha minél több borsot törhetnek egymás orra alá. Így aztán mindig tart a csetepaté, melynek úgylátszik most vége szakad, mert — mint mondani szokták — *Farkas* József most el-sütötte az öreg ágyut. Ugyanis a napokban *Farkas* udvaráról eddig ismeretlen tettesek egy borjut elhajtottak. Dacára annak, hogy a gazda panasza folytán megindult nyomozás során még eddig nem sikerült a tettest kinyomozni, *Farkas* József a szomszédja, *Budai* János ellen emelt panaszt lopás miatt. Több, mint valószínű, hogy a tettes nem a vádolt szomszéd volt s most már ő rajta lesz a sor, hogy panaszt emeljen hamis vádaskodásért a szomszédja ellen. Ez lesz a bors törésnek a vége. Persze, hogy persze. Kicsiny a bors, — de erős.

— (Szélhámos asszony.)

Perec János, gödreszentmártoni lakos házába hétfőn este beállított egy ismeretlen nő egy fiatal leánykával s éjjeli szállást kért. Elmondta azután, hogy őt *Horváth* Rózának hívják, pécsi illetőségű és *Kaposvárra* megy, hol egy hadnagy nagybátyja meghalt s attól 1300 frtot örökölt. Panaszkodott is, hogy nem tudja, mit csináljon a sok pénzzel s ajánlta, hogy kölcsön ad *Perecéknek*. Azok jó szívvél fogadták az ígéretet s ennek fejében meg is beszéltek, hogy az asszony kis lányával hozzájuk megy lakni.

A kezemben lévő csokrot nagy gyorsasággal egy kis asztalra dobtam, s ijedten nyultam a zsebembe a meghívóért.

— Hát ez meg már micsoda?! Egyszerre két meghívó is?!

Meghívjuk leányunk *Józsa* és *Lovas* Márton ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 22-én déli 12 órakor fog megtartatni.

— Szent Isten, hát hogyan volt ez lehetséges? Mi is hát akkor ez a másik meghívó?!

Meghívjuk leányunk *Aurélia* és *Kádár* Imre ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 15-én déli 12 órakor fog megtartatni . . .

Ah ez rettenetes szórakozottság! Hát nem eltévesztettem a vőfélyi szereplésem napját a barátom esküvője napjával?!

De hisz így nem is olyan nagy a baj!

Hisz így egész bátran állhatok az én nyoszolyólányom elé. S ezek után legfeljebb a vőlegény lesz még legjobb barátom, hogy én, vőfélyi buzgóságomban, egy héttel előbb akartam megtartani az esküvőjét.

Ezek után pedig nektek, leendő vőfélytársaim, nagyon a lelketekre kötöm, hogy ha ilyen szerepben lesztek hivatva működni, sohase hordjatok magatoknál: még egy meghívót!

Sz. A.

Mikor így megállapodtak s jött a tegnap reggel, az asszony Perecnétől 30 forintot kért, hogy itt Pécsen ruhát vásárolhasson, a miben elmegy Kaposvárra az örökségért. A pénzt meg is kapta, Pereg János pedig kocsiba fogott s behozta az asszonyt kis leányával együtt Pécsre. Itt kedden egy vendégfogadóba szálltak s az asszony elment azzal, hogy mihelyt bevásárolt, mindjárt visszatér. Azonban hiába várta Pereg János az asszonyt egész estig, a mikor is bejelentette az esetet a rendőrségnek. Ugy látszik, hogy az álnevet használó s az egész örökség meséjét csak úgy kitaláló asszony ügyes szélhámos, aki így szerzett magának könnyű uton egy kis pénzt. A nyomozást különben megindították — kézrekerítése végett.

— **(Megrugta a ló.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte a napokban Einhorn József, árpádi kocsislegényt, ki a gazdája lovait akarta koci elé fogni. Miközben a lovakkal foglalatostkodott, az egyik lónak a haslója lecsuszott s mikor Einhorn ezt megigazitani akarta, a ló kirugott és oly szerencsétlenül találta el a legényt, hogy ennek láb-szárcsontja eltört. A sérült legénynek — a kit gazdája lakásán ápolnak — a járásorvos nyújtotta az első segílyt.

— **(A Pécsi Jótékony Nőegylet jelmez estélye)** iránt — melyet mint már megirtuk a rendező bizottság február hó 24-ére halasztott el — igen nagy az érdeklődés. A jelmez estélyt most már az is érdekessé teszi, hogy néhány pécsi ur elhatározta a rendező bizottság kérelme folytán, hogy jelmezben fognak az estélyen megjelenni. A rendező bizottság elnökségét legujabban Littke Józsefné volt szíves elfogadni s most az estély és jelmezek iránt érdeklődőknek Littke Józsefné szolgál felvilágosítással, bár — mint azt az estély rendező bizottsága elhatározta, — a hölgyekre nézve nem kötelező a jelmezben való megjelenés. Természetes azonban hogy a siker érdekében kívánatos lenne, hogy a megjelenő hölgyek közül minél többen jelmezben látogatók az estélyt.

— **(Borzalmas öngyilkosság.)** Valóban borzalmas módon vetett véget életének Plank János villányi földmives. Mint ottani levelezőnk írja, Plank János 17-ikén midőn hozzátartozói az ebéddel voltak elfoglalva, kilopózott az istállóba, ahol egy kötőféket vetve át a mestergerendán, hurkot csinált, a melyre felakasztotta magát. Midőn azonban a padot, melyen állt, kirugta maga alól, egyuttal egy régi, elöltöltő pisztolylyal mellbe lötte magát. A lövéstől tüzet fogott a szerencsétlen ember ruhája s mire a lövés zajára elősiettek a házbelielk, Plank János hullája már a felismerhetetlenségig össze volt égetve. Hogy mi vihette az ötven éves embert a borzalmas öngyilkosság gondolatára, azt nem tudni, s végzetes tettének okáról különféle hírek keringenek.

— **(Pályázatok.)** A szigetvári és csurgói kir. járásbírósnál, valamint a kaposvári kir. törvényszéknél egy-egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Uj állások.)** A jövő hó 12-én tartandó városi rendes közgyűlésen három új

állást töltenek be. Az egyik ujonnan szervezett harmad-aljegyzői állás, mely 700 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel van egybekötve; a másik egy 600 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel javadalmazott I. osztályu irnoki állás; a harmadik pedig egy 500 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel javadalmazott II. osztályu irnoki állás. Ez állásokra a pályázati kérvények folyó hó 28-ig adandók be a polgármesterhez.

— **(Megvadult lovak.)** Nem csekély galibát okoztak 17-kén estefelé a belvárosban Teleki Zsigmond pécsi borkereskedő lovai, melyek Telekinek bányatelepi-uti szőlőjéből szabadulva el, befelé futottak a városba. Az elszabadult lovak az Ágoston-utcában egy közkutat felborítottak s óriási riadalmat okoztak, míg végre sikerült a lovakat, az egyiket a Mária, a másikat a Király utcán elfogni. Hogy mitől vadult meg a két állat, azt eddig még nem sikerült megállapítani.

— **(Razzia.)** Szerdán éjjel a rendőrség Rangha ügyeletes rendőrőrmester vezetése mellett razzia tartott, mely alkalommal sikerült 11 csavargót, közöttük négy leányt letartóztatni. A csavargókat illetőségi helyük ki-puhatólása után haza toloncolják.

— **(Három asszony és egy krajcár.)** Egy tormát áruló kofa körül viharos jelenet folyt le ma reggel. Három árpádi sváb asszony a vásárlás közben egymással összeveszett. A perpatvar okozója egy régi krajcár volt, amit az egyik amazon sehogy sem akart a másiktól elfogadni. Váltatott t. i. magának egy tizfillérest. Hiába hivatkozott a miniszter (?) rendeletére, hogy most már nem fogadják el a krajcárt, a másiknak nem használt semmit. Ő is úgy kapta valahol, hát elfogadhatja más is. Látván a megkárosított asszony, hogy a szép szó nem használ, erősebb argumentumokhoz nyult, t. i. a hajthatatlan asszony hajához. Az sem volt rest, szintén belekapaszkodott ellenfelének fejébe s megindító szónoklatok közt egyik is, a másik is kipróbálta erejét a dús hajzaton. A harmadik csitítani akarta őket, de vesztére, mert most mind a kettő egyenesen ennek rontott, hogy tulajdonképen neki mi köze is van az ő tulajdon hajjukhoz. Már-már a tormát áruló asszony is bajba került, mikor is végre egy rendőrnek sikerült szétválasztani a dühös amazonokat. A krajcárt persze vissza kellett venni. Ezt bánta leginkább, nem hajszáit.

— **(Inas bravur.)** A Megye és az Anna utca sarkán sok nézőt vonzott maga köré egy inas-gyerek. Taligát tolt s meg akart pihenni. Taligáját a járdán letette s ráülve nyugodtan cigarettát sodort magának. Éppen rá akart gyujtani, mikor egy mesterember megszólítja, hogy a járdát nem szabad elfoglalni. A mi hősnünkben is feltört a pulyka méreg s gorombán visszazólt az őt figyelmeztető embernek. Szót szó követett s végre a mesterember részéről egy szabályszerűen kiutalványozott pofon, mire az inas hősködése alább szállt úgy annyira, hogy szó nélkül, de könnyes szemekkel tovább tolt taligáját.

— **(Pisztoly a gyerek kezében.)** Az inasiskolából jöttek ki az inasok 18-kán d. u. 4 órakor, mikor egy nagy csoport inasgyerek között egyszerre egy lövés dördült el s az inasok ijedve futottak szét. Kövös József hentestanonc kezében sült egy flóbert-pisztoly, melyet a gyerek egyik kollegájának mutogatott. Egy rendőr nyakoncsipte az inast, de az

megfutott előle s csak hosszas üldözés után bírta elfogni, a mikor azután bevitte a rendőrségre. — A gondatlanul lövöldöző gyereket meg fogják büntetni; egyelőre most csak az ártalmas fegyvert vették el tőle.

— **(Kirendelés.)** A m. kir. igazságügyminiszter dr. Bóth Zsigmond paksi gyakorlóügyvédet a szegzárdi kir. ügyészség kerületébe ügyészségi megbízottul rendelte ki.

— **(Öngyilkos fiatal leány.)** Vasárnap késő este a sásdi kir. járásbírósnak sürgőnyt kapott, hogy Hagyik János m.-egregyi körederész fiatal, 18 éves leánya mérgezés tünetei között meghalt. A vizsgálatra Borsitsky Imre Járásbíró és dr. Stein Ferenc járási orvos kimentek a helyszínére, a megejtett vizsgálat megállapította, hogy a szép leány önmaga vetett véget életének. A boncolásnál a méreg is megtalálható volt és egyéb dolgok is odairányultak, hogy öngyilkosság oka a halálnak. A mérget vasárnap reggel bevette és délre meghalt. A talált dolgok az országos vegyészeti osztálynak lesznek felküldve Budapestre.

— **(Feltört pince.)** Ilgen Antal gyönki lakos présházában a minap betörők jártak. A betörők a présház tetejét feszítették fel s a résen át bejutván a padlásra, onnan a házba hatoltak s belülről kinyitván a keresztvasakkal bezárt ajtót, úgy vittek el egy hordó bort és sok élelmiszert. Az ismeretlen betörőknek még eddig nem jutottak a nyomára.

— **(Az igazi templomrabló.)** Megirtuk ez év elején, hogy a baresi róm. kath. templomba betörték és azt kifosztották. Azt is megirtuk, hogy egy téves távirat alapján Pécsen a színházban tartóztattak le egy idegent, a betörés gyanuja miatt, de az igazolta alibiét s így semmi baja sem lett. Most azután elfogták az igazi templomrablót Majessics Márk csavargó cipész személyében, a kit Szigetvár határában tartóztattak le s onnan a kaposvári törvényszék fogházába szállították.

— **(Hűtlen cseléd.)** Pintér József, szentlőrinci lakosnál szolgálatban állt Schmidt Franciska nevű cselédleány. A leány azonban igen szarkatermészetű volt s egész csomó ruhaneműt összelopkodott gazdájától. Végre azonban rajtavesztett s feljelentették a bíróságnak. A hűtlen cseléd most várja büntetését.

— **(Feltört éléskamra.)** König Henrik pogányi lakos panaszt emelt szerdán s községi előjáróságnál, hogy éléskamráját az elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek feltörték s abból nagyobb mennyiségű sertéshúst emeltek el. A gazda panaszja folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettesek után.

— **(Meglopta a gazdáját.)** Fehér Péter mohácsi lakos a napokban arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy a szekrényében volt kabátja zsebéből valaki százhusz koronát elloptott. A nyomozás megindult, de eleinte úgy látszott, hogy nem fog eredményre vezetni, míg véletlenül feltűnést keltett, hogy Fehér Péter egyik cselédje Eperjesi Katalin nagyobb bevásárlásokat eszközölt, melyek szerény anyagi körülményei között nem voltak természetesek. Vallatóra fogták tehát a cselédet, ki tagadta, hogy ő lopta meg a gazdáját, de miután nem tudta igazolni, hogy bevásárlásaihoz honnan vette a pénzt s mert még több mellék körülmény is bűnössége mellett bizonyít, lopás miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(Jogász bál.)** A már hetek óta hirdetett jogász bál napja is elmúlt. Első elítélője volt ez az idej farsangnak s ha a farsang végén összehasonlítást teszünk majd, bizonyosan vehető, hogy siker dolgában is az első helyet foglalja el. De nem is lehetett másképp. A jogászok iránt nagy városunkban az érdeklődés a jószívű mamák, az aggódó papák s ha nem csalódunk, a lányok részéről is. Tudta ezt a rendezőség s minden lehetőt elkövetett, hogy e meleg érdeklődést kellőleg meghálálja, illetve a jövőre is fentartsa. A termék díszítése pazar volt. A táncsterem előtti egyik kisebb helyiségben a szökőkút színes vizsugarai játszottak a fenyők erdejé között gyönyörű színeképet alkotva, a másikban meg a vizes csapcsogott kellemes loccsanással az exotikus növényekkel körülvevett szikla moháival. A pamlagok fölé a sudár pálmák hajoltak, mintegy pihenésre csalogatva a fáradtakat. A táncsteremben, a zenekarral szemben állott a bálanya számára felállított ékes baldachin fantasztikus dísznövényektől körülveve. A terem bejáratával szemben nagy tükör volt elhelyezve, a déli növények fantasztikus csoportjában. A tavaszt varázsolták a kaszinó helyiségeibe szombat este a jogászbál rendezői, melynek legszebb virágai a dobogó szívű, piros arcú lányok voltak. — A rendezőség már fél 9 órakor kezdett gyülekezni s nemsokára özönlött a táncrész hölgyesereg. A rendezők karjain egymásután jöttek a terembe szebbnél-szebb toalettekben a táncosnők, kiknek mindegyike remek kivitelű, a jogászság szimbolumaival ellátott, táncrendet kapott a bejáratnál. Vettük észre, hogy a hölgyeknek is nagyon tetszett, mert nagyon, de nagyon vigyáztak rá (sokan a mamának adták megőrzés végett), de kellett is, mert Isten bocsá... magam is nem egyszer kísértetbe jöttem. Tíz órakor az elnökség díszes csokrokkal elment a lovag *Biedermann* Rezsőné bálanyát helyettesítő *Opris Péternét* meghívni, mire a rendezőség a lépcsőházba vonult s ott sorfalat állt. Néhány perc s *Farkas Sándor* rákezdett a Rákócyrá, jelezvén, hogy a bálanya megérkezett bájos leányaival. — Mikor a terembe lépett, a katonazenekar játszott tovább. Elfoglalván helyét a menyezett alatt, fogadta a rendező-bizottság tisztelgését. — Majd egy rövid keringővel megnyitotta a bált. Megkezdődött a tánc s folyt egész 6 óráig. A jókedv egyre jobban fokozódott, úgy, hogy a soupé csárdást még fél ötör is járták. A lányoknak nem is volt ülőhely készítve, de nem is kellett. A rendezőség, no meg a nemrendezés is fáradhatatlan volt. Nem panaszkodhatik egy leány sem, hogy nem táncolt eleget. Az első négyest körülbelül kilencven pár táncolta, a harmadikat pedig reggel fél hatkor 45—50 pár táncolta. Városunk előkelőségei közül ott láttuk *Sávell Kálmán* kir. főügyészt, báró *Cseh Arnold* tábornokot, *Tormay Károly* alispánt, *Balogh Károlyt*, *Dragonescu Dömjént*, *Opris Pétert*, *Udvarnokyt* Viktor ezredest, *Erreth Jánost*, *Panos Alajos* ezredest.

— **(A pécsi vasuti műhelymunkások)** szombaton este tartották táncestélyüket a Vigadó összes helyiségeiben. A táncestélyre a díszterem pompásan fel volt díszítve s kellemes látványt nyújtott a benne föl s aláhullámzó szép közönség, melynek tetszését különösen megnyerte a miniatűr lokomotív, a mely a zenekar előtt állott. A mulatságra *Volleszky Károly* állomásfőnök vezetése alatt az egész vasuti tisztikar is megjelent s a sikerült mulatságon az első négyest 60 pár táncolta.

— **(Szobátűz.)** 14-ikén este 11 órakor a pálya-utca 2. szám alatti házban *Jankovich József* lakásán szobátűz volt. A konyhát a szobától elválasztó deszkafal gyuladt ki a kálybacsó melegsége folytán, azonban a tüzet a lakók észrevették s elnyomták, mielőtt elharapózhatott volna. Így hát a kár is csak jelentéktelen.

— **(A Pécsi Műkedvelők Egyesülete)** 14-ikén délután tartotta rendes évi közgyűlését. A tagok oly szép számmal jelentek meg, hogy az egyleti helyiség zsúfolásig megtelt. *Liehardt Jenő* elnök d. u. 1/4 órakor nyitotta meg a közgyűlést és szép szavakban üdvözölte a megjelent tagokat; továbbá jelentést tett az egész évi működésről és az egyesület jelenlegi helyzetéről. Azután következtek a tisztviselők évi jelentései és a tisztujítás. Az új bizottság a következőképp alakult meg: diszelnök *Rathkovits Károly*, elnök *Liehardt Jenő*. II. Elnök *Kalupka Sándor*, jegyző *Tóth János*, II. jegyző *idős Rozenberg Ignác*, gondnok *Petrovits Dezső*, pénztárnok *Tódor Géza*, ellenőr *Mikola Tivadar*, művezető *Bogyó Alajos*, II. művezető *Kocsis József*, könyvtáros *Inhof Károly*, II. *Rozenberg Miksa*. Választmányi tagok: *Karl Arthur*, *Márkszreiter Ede*, *Breitenbah Rezső*. Választmányi póttagok: *Puszt Antal*, *Reichstatter Gusztáv*. Női választmányi tagok: *Rohard Józsa*, *Tóth Rozika*, *Horváth Karolin* és *Szántó Lujza*. Reméljük, hogy az új bizottság szívérére veszi az egyesület érdekeit és iparkodni fog azon cél elérésére, a melyet az alapszabályokban kitűztek maguknak. Örömmel mondhatjuk, hogy rövid idő alatt, mióta *Liehardt* az egyesület vezetését átvette, az egyesület rohamosan halad. Ha így tovább gyarapodik a tagok száma, akkor a pécsi fiataloknak a legkedvesebb szórakoztató és művelődési helye lesz az egyesület, a mi bizony nagyon elkel a mai világban.

— **(Az állomási vendéglő megnyitása.)** Bár az új vasuti állomás megnyitása csak ez év őszére várható, az új vasuti vendéglőt mégis megnyitják már most február elsején. A vendéglő bérletét *Kulin Henrik*, pécsi jól ismert vendéglős nyerte el, kinek szakszerű vezetése mellett a vendéglő bizonyára meg fog felelni azoknak a kívánalmaknak, melyeket a közönség kényelmes, pontos és jutányos kiszolgálása tekintetében hozzá kötnék. *Kulin Henrik* nagy tapasztalatokkal rendelkezik szakmája terén s eddigi üzleti működése minden tekintetben garancia arra nézve, hogy vezetése alatt vasuti állomásunk vendéglője fel fog virágozni.

— **(Ellopott búza.)** *Kiss Mihály* bodonyi lakos panaszt emelt a községi előljárásnál, hogy magtárát ismeretlen tettesek feltörték s abból négy métermázsza búzát elloptak. A megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest *Tantos Péter* ugyanottani lakos személyében kinyomozni, ki a lopást azzal ismerte be, hogy a búzát *Végh Péter* bodonyi lakosnak adta el. Miután a *Végh Péternél* megejtett házkutatás alkalmával tényleg megtalálták az ellopott búzának nagyobb részét, *Tantos Péter* ellen lopás, *Végh Péter* ellen pedig orgazdaság miatt megtették a feljelentést.

— **(Gondatlanságból okozott tűzvész.)** A szülők gondatlanságának — melyről már annyiszor szó volt a lapok hasábjain — már megint esete van. *Ersi János* új pusztai lakos házában a napokban egy szalmakazal kigyulladt, mely még mielőtt a háziak oltásra gondolhattak volna, — a dühöngő nagy szélben — porrá égett s a gazdának háromszáz korona kárt okozott. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálat során aztán kiderült, hogy a tüzet *Ersi* szomszédja, *Barna Mihálynak* 11 éves fia okozta, ki a szomszéd portán a kerítés tövében játék közben tüzet rakott s ettől gyulladt ki a leégett szalmakazal is.

— **(Megnyitott a föld.)** Babonás emberek mindjárt rosszat következtetnének abból, hogy az éjjel a város két helyén is beszakadt

a föld s nagy üregek támadtak, melyeknél még szerencse, hogy nem történt valami veszedelem. Pedig az egész dolog nyitja az, hogy a folytonos esőzés és olvadás folytán meglazult az illető területeken a föld s alá lévén ásva, szépen be is szakadt. Az egyik ilyen földbeszakadás az Irgalmasok épülete előtt történt; a másik pedig az Árpád-utcán, az ugynevezett Selyem-kút előtt. Mindkét helyen a mérnöki hivatal rendelkezése mellett ma délelőtt hányták be földdel a beszakadt üregeket.

— **(Tolvajok a pénzügyőri laktanyában.)** Az éjjel a pénzügyőri laktanyában tolvajok jártak. Az udvarra a kerítésen át behatolva, ott észrevétlenül eljutottak a baromfi-ólig, azt feltörték s elvittek onnan hat darab tyukot. Garázdalkodásukat senki sem vette észre s csak ma reggel látták a házbeliek az ól feltörését. Az esetet bejelentették a rendőrségnek, hol megindult a nyomozás az ismeretlen tettesek kilétének kipuhatólása végett.

— **(Elveszett pénz.)** *Pölöske Ferencné* szül. *Papp Anna*, pellérdi lakosnő ma a halpiacon elvesztett négy forint ötven krajcárt. A pénz elvesztését nyomban észrevette s állítása szerint a kendőbe kötött pénzt egy nyomába jövő falusi ember meg is találta és előle egy korcsmába sietett be, hol aztán elvesztette szem elől. A károsult asszony feljelentésére a rendőrség megindította a vizsgálatot az elveszett pénz ügyében.

— **(Vasuti szerencsétlenség tolatás közben.)** Egy bal lépés, egy rossz mozdulat számtalanszor vesztét idézte elő a szegény vasuti munkásnak, a ki naphosszat a nehéz vasuti kupék, teherszállító vaskocsik és lokomotívok tolatásával foglalkozik. Ma is ilyen szomorú végű szerencsétlenségről értesülünk. *Pétermann József* kocsirendező *Baranya-Szent-Lőrincen* tolatás közben két kocskötözőjébe került. A nehéz vaskocsi a szerencsétlen munkás fejét összelapította, mindkét lábát szétmorzsolta, úgy, hogy azonnal szörnyet halt. A szerencsétlenség színhelyére hívott vasuti pályaorvos *Jungmann Rezső* már csak a beállott halált konstataálta. A pályaorvos a hivatalos boncolást ma délután ejtette meg.

— **(Eljegyzés.)** Hetei *Bakó György*, debreceni adótiszt, *Bakó Lászlónak*, szintársulatunk tagjának öcsöce, eljegyezte *Tapossy Irént* Kecskemétről.

— **(A világ leggazdagabb embere)** persze Amerikában él. *Clark montanai szenátor* az, egy modern Monte Christo, a ki rövid idő alatt mesés vagyont gyűjtött. Ércbányáinak jövedelme naponta legalább 30.000 dollárra rug, úgy, hogy minden perc 96 koronát jövedelmez neki. Bár az Egyesült-Államokban vagy egy tucat tőkepénzes van, a kiknek szép vagyona van befektetve vasutakba, földekbe és iparvállalatokba, mint pl. a *Vanderbiltek*, *Rockefeller*ek, *Astonok*, *Gouldok* stb. de aligha van köztük egynek is olyan kolosszális jövedelme, mint a montanai szenátornak.

— **(Ismerkedő estély.)** Az első pécsi veterán segélyező egyesület (tegnap este a veteránegyleti helyiségben ismerkedő estélyt tartott az ujonnan megválasztott tisztikar tiszteletére. Az estélyen mintegy harmincötven jelentek meg s a vendéglős kitűnő menüje mellett a legjobb hangulatban folyt a mulatság a

tamburások zenéje mellett. Az első felköszöntőket *Bóza* József, *Cirják* Ignác és *Sebők* Gyula mondták, mint az egyesület alelnökei. Ezután *Szabó* Sándor pénztáros, *Gundrum* Ádám és *Reinisch* Antal titkárok mondtak még tósztokat. Majd a választmány tagjai beszéltek a kedélyes estély csak az éjfélutáni órákban ért véget.

— **(Fodrászok bálja.)** Tegnap este ismét megelégnék a Vigadó díszterme s bár kint az éjszakában rut, esős, szeles idő volt, odabenn a fényárban uszó falak között a jókedv és vigasság ütöttek tanyát. A pécsi fodrász-íjúság tartotta táncmulatságát a Vigadóban, ahol a zene ritmikus ütemei mellett este kilenc órától a késő éjféli órákig folyt a tánc. A sok szép leány és fiatal asszony kimulathatta magát kedvére, mert a fodrász-íjúság ugyan csak lankadatlan buzgalommal bizonyították be, hogy fáradhatatlan táncosok. A bálon megjelentek a fodrászüzlet tulajdonosok is, így is dokumentálva a jó egyetértést a mi köztük is alkalmazottaik között van. A táncban — hol az első négyest vagy ötven pár táncolta — résztvettek: *Banna* Juliska, *Farkas* Terka, *Fruvel* Mariska, *Hábelics* Emma, *Göbel* Emma, *Sohr* Sarolta, *Magyar* Luca, *Meiszner* Mariska, *Német* Mariska, *Krász* Paula, *Pécs* Mariska, *Pozsgai* Mariska, *Rohardt* nővérek, *Schmidt* Mariska, *Soós* Mariska, *Schmidt* nővérek, *Szabó* nővérek, *Varga* Paula és *Ziher* Erzsike. Továbbá: *Berukardt* Gyözőné, *Horvátits* Antalné, *Pozsgai* Sándorné, *Szabó* Jánosné, *Till* Jánosné, *Özv.* *Sohr* Györgyné, *Rohardt* Józsefné, *Magyar* Józsefné, *özv.* *Schmidt* Györgyné, *Kraft* Ádámné, *Gabelics* Mihályné, *Puszt* Konrádné, *Weinberger* Béláné, *Bányai* Mihályné, *Krász* Péterné, *Wirth* Henrikné, *Pécs* Józsefné, *Ziher* Jánosné, *Koncsicska* Józsefné, *Varga* Jánosné stb.

— **(Verekedés a város végén.)** Két megrakott terheskocsi jött egymással szemközt a rácvárosi országúton. Jóllehet mind a két kocsi észrevette egymást, egyik sem akart a másiknak kitérni. Már már összeértek a lovak, midőn *Biró* József hamar félrerántotta lovait, azonban már késő volt, mert a hátsó kerekek összeakadtak. Hogy törés ne történjék, mindegyik hamar megállította lovait, miközben egymást nem a legudvariasabb módon köszöntötték. Hamarosan az ostoruk után kaptak s amugy Istenigazában végighúzták egymáson nem nézvé, hogy hová, csak ütöttek. Véletlenül aztán *Csordás* Miska ellenfele helyett annak lovaire talált húzni, mire azok gyorsított tempóban megindultak. S ez véget vetett a verekedésnek, mert most már mindegyik a lova után látott s csak messziről kiabáltak vissza egymásnak.

— **(A pécsi kereskedő ifjak)** alakuló körük könyvtára javára f. é. február hó 10-én a Vigadó termeiben hangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez. Helyárak két első sor 4 korona, a következő három sor 3 korona, a többi sor két korona 40 fillér. Belépő-jegy személyenként 2 korona. Jegyek előre válthatók *Paunz* Adolfnál (Király-utca) és este a pénztárnál. Kezdeté este fél 9 órakor. Az érdekesnek ígérkező estély műsora — melynek legnagyobb részét a pécsi nemzeti színház első rendű tagjai töltik be a következő 1. Opera- és operett részletek. Énekli:

Tibor Lóri urhölgy, a pécsi nemzeti színház tagja. 2. Hegedű koncert. Előadja: *Füredi* Sándor hegedű művész ur. 3. Magyar népdalok. Énekli: *Szekula* Sárka urhölgy a pécsi nemzeti színház tagja. 5. Couplék. Előadja: *Németh* János ur, a pécsi nemzeti színház tagja. 5. Népdalok. Énekli: *Mezei* Andor ur, a pécsi nemzeti színház tagja. A zongora kíséretet *Simándy* József ur, a pécsi nemzeti színház karmestere volt szíves elvállalni. Részletes műsor az estélyen.

— **(Egy híres léghajós halála.)** *Henry* Coxvell léghajós a napokban meghalt Londonban. Coxvell pár év előtt még nagy hírnévnek örvendett Angliában, sőt nevét emlegették Európa többi országaiban is. Hirességét egy merész felszállás alapította meg. 1862-ben *Glaisher* barátjával hétezer méter magasságig szállt fel léghajóján. *Glaisher* a levegő ritkasága és az irtozatos hideg miatt elájult. Látva ezt Coxvell, keresni kezdte a gázkibocsátó szelepet. A szelep zsinorja rá volt csavarodva a kötélzetre és mikor Coxvell a kötelet megragadta, keze azonnal megfagyott. A léghajó pedig folyton emelkedett. Coxvellnek végre is emberfeletti erőfeszítéssel sikerült megrántani a szelepszinort, a léggömb lassan esni kezdett és a két léghajós megmenekült.

— **(A „Mohácsi Szinpártoló Egyesület”)** f. évi január hó 27-én a Mohácsi casino helyiségeiben családias táncestélyt rendez. Belépti díj, személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. Kezdeté este fél nyolc órakor.

— **(Derék községi bíró.)** Ugyancsak derék egy legény alsó *Bedeg* község bírája. Nem kisebb dolgot cselekedett ez az úr, minthogy ellopta a község tulajdonát képező takarmányt és aztán a maga hasznára eladta. Akként történt a dolog, hogy *Vörös* József alsó *Bedeg* község bírája, panaszt emelt, hogy a község tulajdonát képező magtárt ismeretlen betörők feltörték álkulcsal s elloptak 15 métermázsa búzát és 15 métermázsa zabot összesen 373 korona értékben. A panasz folytán megindult nyomozás során kitűnt, hogy a lopást *Öri* László kisbíró, éjjeli őr követte el. A kisbíró be is ismerte a lopást, azonban azt is bevallotta, hogy ő a lopást *Vörös* József községi bíró biztatására követte el. A búzát és zabot *Linzer* Ferenc, *Zrinyi* László, *Tabak* Jakab és *Berta* Imre fuvarosokkal a tabi vásárra szállította és ezek ott eladták, a pénzzel pedig hűségesen beszámoltak a községi bíró úrnak. *Vörös* József természetesen — tagadta a dolgot, de tagadása mit sem használt, mert midőn az álkulcs irányában házkutatást tartottak a községi bíró házában, ott még nagyobb csomó lopott takarmányt találtak. A maga zsebére gazdálkodó községi bírót feljelentették a bíróságnál.

— **(Drága dohány.)** Majdnem az életével fizetett meg a napokban *Komlóson* *Cukor* József ottani lakos egy pakli dohányért. *Cukor* József ugyanis bement *Koch* Róbert szatócsüzletébe, hogy egy csomó dohányt vegyen. Amint éppen a vásárlást végezte, arra ment *Schumann* Mihály, ki *Cukornak* már régóta ellensége és egy forgópisztolylyal *Cukorra* lőtt. A golyó azonban szerencsére nem talált. *Schumann* Mihály beismerte, hogy ő lőtt ellenségére, de azzal védekezik, hogy akkor

részeg volt. A lövöldöző embert feljelentették a bíróságnál.

— **(A senekedvelők egyesülete)** tegnap este hat órakor tartott választmányi ülésében két nevezetesebb tárggyal foglalkozott. Az egyik volt, hogy *Kubelik* Jánt, a nagy hírnévre vergődött fiatal cseh muzsikust, Pécsre is meg kellene hívni egy hangverseny tartására. Azonban mivel *Tiszay* Dezső színgazgató alkudozásba bocsájtkozott a cseh művészszel s annak lejjövele már biztosítva van, az egyesület intervenciója e tárgyban nem szükséges. Azután a februárban tartandó nagy hangverseny előkészületeit beszélte meg az ülés. E szerint a hangversenyen részt fog venni *Blätterbauer* Gizella is, az operaház pécsi születésű énekesnője, a mely körülmény csak emelni fogja a hangverseny művészi értékességét.

— **(Fülbevaló-tolvaj.)** Az ismeretlenség homályában működő tolvajoknak ez a specialitása ismét kezd szerepelni. 18-án délután történt ugyanis, hogy egy felsőhaviutcai lakos öt éves kis leánya az ovodába menvén, az uton hozzácsatlakozott egy leány és cukorral kínálta s annyira lebilincselte a figyelmét, hogy a kis lányka észre sem vette, mikor a kedveskedő cirógatások közben kilopta füléből a fülbevalókat. A meglöpött lányka anyja feljelentette az esetet a rendőrségnél, hol most folyik a nyomozás a fülbevaló-tolvaj után.

— **(Megölte a gazdáját.)** A gazdája iszákossága és bűnös könnyelműsége a napokban *Baracsán* megölt egy fiatal, alig tizenhat éves legényt. *Nagy* Jánosné *baracsai* lakosnő — ugyanis — panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy fiát, *Nagy* Sándort gazdáját, *Gyurica* István agyonitatta. Az anya panaszát folytán megindított vizsgálat közben megállapították a hatóság emberei, hogy az anya panaszát — sajnos — szóról szóra igaz. Akként történt a dolog, hogy *Gyurica* István cselédlegényével, *Nagy* Sándorral, eladás végett sertéseket hajtott fel a *Baracska*val szomszédos, ugynevezett „*Duna* átkelési” vásárra. A vásár alkalmasint jól üthetett be, mert visszafelé jövet, *Gyurica* István néhány vevőjével betért egy csárdába áldomást inni, míg cselédjét, *Nagy* Sándort kint hagyta a kocsin s a lovak őrizetét rábízta. *Gyurica* István azonban fukarsággal nem vádolható, mert amíg ő bent a csárdában ugyancsak serényen szedte magába a szeszt, addig a legényéről is gondoskodott s üvegszám küldte ki neki a kocsihoz a pálinkát. Az italhoz nem szokott fiatal legény természetesen mihamarább berugott a pálinkától, de ez nem volt elég *Gyuricának*, kinek időközben már veszedelmesen jó kedve támadt, hanem midőn jelentették neki, hogy legénye a kocsin alszik, egy két deciliteres üveggel a kezében, kiment a kocsihoz s felrázva álmából *Nagy* Sándort, mindentéle fenyegetések között rávette, hogy azt a két deci pálinkát is igya meg, mit a már teljesen öntudatlan legény meg is tett. Mikor aztán a sok pálinkától *Nagy* Sándor rosszul lett s végleg eszméletlenül terült el a kocsiában, *Gyurica* megijedt s felülve kocsijára hazahajtatott, ahol az istállóban egy zsupszalmára fektette az eszméletlent, sőt egy lópokróccal gondosan be is takargatta, de orvosi segélyről nem gondoskodott, hanem ott hagyta a legényt s csupa gondosságból még az istállóajtót is razárta. Mikor aztán néhány óra múlva — mikor a maga részegségét már kialudta — bement az istállóba, hogy megnézzze, vajjon a legény felkelt-e már? — *Nagy* Sándor halva volt. A szerencsétlen fiatal gyerekben meggyuladt a tulságos mennyiségű pálinka s annyira összeégette a beleit, hogy *Nagy* Sándor orvosi se-

— **(Jogász bál.)** A már hetek óta hirdetett jogász bál napja is elmúlt. Első elítélője volt ez az idei farsangnak s ha a farsang végén összehasonlítást teszünk majd, bizonyosnak vehető, hogy siker dolgában is az első helyet foglalja el. De nem is lehetett másképp. A jogászok iránt nagy városunkban az érdeklődés a jószívű mamák, az aggódó papák s ha nem csalódunk, a lányok részéről is. Tudta ezt a rendezőség s minden lehetőt elkövetett, hogy e meleg érdeklődést kellőleg meghálálja, illetve a jövőre is fentartsa. A termék díszítése pazar volt. A tánc terem előtti egyik kisebb helyiségben a szökőkút színes vizsugarai játszottak a fenyők erdeje között gyönyörű színeképet alkotva, a másikban meg a vizes csapcsogott kellemes loccsanással az exotikus növényekkel körülvett szikla moháival. A pamlagok fölé a sudár pálmák hajoltak, mintegy pihenésre csalogatva a fáradtakat. A tánc teremben, a zenekarral szemben állott a bálanya számára felállított ékes baldachin fantasztikus dísznövényektől körülvéve. A terem bejáratával szemben nagy tükör volt elhelyezve, a déli növények fantasztikus csoportjában. A tavaszt varázsolták a kaszinó helyiségeibe szombat este a jogász bál rendezői, melynek legszebb virágai a dobogó szívű, piros arcú lányok voltak. — A rendezőség már fél 9 órakor kezdett gyülekezni s nemsokára özönlött a táncra kész hölgyereg. A rendezők karjain egymásután jöttek a terembe szebbnél-szebb toalettekben a táncosnők, kiknek mindegyike remek kivitelű, a jogászság szimbolumaival ellátott, táncrendet kapott a bejáratnál. Vettük észre, hogy a hölgyeknek is nagyon tetszett, mert nagyon, de nagyon vigyáztak rá (sokan a mamának adták megőrzés végett), de kellett is, mert Isten bocsá... magam is nem egyszer kísértetbe jöttem. Tíz órakor az elnökség díszes csokrokkal elment a lovag *Biedermann* Reznő bálanyát helyettesítő *Opris Péternét* meghívni, mire a rendezőség a lépcsőházba vonult s ott sorfalat állt. Néhány perc s *Farkas Sándor* rákezdett a *Rákócya*, jelezvén, hogy a bálanya megérkezett bájos leányaival. — Mikor a terembe lépett, a katonazenekar játszott tovább. Elfoglalván helyét a menyzet alatt, fogadta a rendező bizottság tisztelgését. — Majd egy rövid keringővel megnyitotta a bált. Megkezdődött a tánc s folyt egész 6 óráig. A jókedv egyre jobban fokozódott, úgy, hogy a soupé csárdást még fél ötör is járták. A lányoknak nem is volt ülőhely készítve, de nem is kellett. A rendezőség, no meg a nemrendezés is fáradhatatlan volt. Nem panaszkodhatik egy leány sem, hogy nem táncolt eleget. Az első négyest körülbelül kilencven pár táncolta, a harmadikat pedig reggel fél hatkor 45—50 pár táncolta. Városunk előkelőségei közül ott láttuk *Sávell Kálmán* kir. főügyészt, báró *Cseh Arnold* tábornokot, *Tormay* Károly alispánt, *Balogh* Károlyt, *Dragonescu* Dömjént, *Opris Pétert*, *Udvarnok* Viktor ezredest, *Erreth* Jánost, *Panos* Alajos ezredest.

— **(A pécsi vasuti műhelymunkások)** szombaton este tartották táncestélyüket a Vigadó összes helyiségeiben. A táncestélyre a díszterem pompásan fel volt díszítve s kellemes látványt nyújtott a benne föl s aláhullámozó szép közönség, melynek tetszését különösen megnyerte a miniatűr lokomotív, a mely a zenekar előtt állott. A mulatságra *Volleszky* Károly állomásfőnök vezetése alatt az egész vasuti tisztikar is megjelent s a sikerült mulatságon az első négyest 60 pár táncolta.

— **(Szobátűz.)** 14-ikén este 11 órakor a pálya-utca 2. szám alatti házban *Jankovich* József lakásán szobátűz volt. A konyhát a szobától elválasztó deszkafal gyuladt ki a kályhacső melegsége folytán, azonban a tüzet a lakók észrevették s elnyomták, mielőtt elharapózhatott volna. Így hát a kár is csak jelentéktelen.

— **(A Pécsi Működvelők Egyesülete)** 14-ikén délután tartotta rendezévi közgyűlését. A tagok oly szép számmal jelentek meg, hogy az egyleti helyiség zsúfolásig megtelt. *Liebhart* Jenő elnök d. u. 1/4 órakor nyitotta meg a közgyűlést és szép szavakban üdvözölte a megjelent tagokat; továbbá jelentést tett az egész évi működésről és az egyesület jelenlegi helyzetéről. Azután következtek a tisztviselők évi jelentései és a tisztujítás. Az új bizottság a következőképp alakult meg: diszelnök *Ratkovits* Károly, elnök *Liebhart* Jenő. II. Elnök *Kalupka* Sándor, jegyző *Tóth* János, II. jegyző *idősb. Rozenberg* Ignác, gondnok *Petrovits* Dezső, pénztárnok *Tódor Géza*, ellenőr *Mikola* Tivadár, művezető *Bogyó Alajos*, II. művezető *Kocsis* József, könyvtáros *Inhof* Károly, II. *Rozenberg* Miksa. Választmányi tagok: *Karl* Arthur, *Márkszreiter* Ede, *Breitenbah* Rezső. Választmányi póttagok: *Puszt Antal*, *Reichstatter* Gusztáv. Női választmányi tagok: *Rohard* Józsa, *Tóth* Rozika, *Horváth* Karolin és *Szántó* Lujza. Reméljük, hogy az új bizottság szívére veszi az egyesület érdekeit és iparkodni fog azon cél elérésére, a melyet az alapszabályokban kitűztek maguknak. Örömmel mondhatjuk, hogy rövid idő alatt, mióta *Liebhart* az egyesület vezetését átvette, az egyesület rohamosan halad. Ha így tovább gyarapodik a tagok száma, akkor a pécsi fiataloknak a legkedvesebb szórakoztató és művelődési helye lesz az egyesület, a mi bizony nagyon kellemes a mai világban.

— **(Az állomási vendéglő megnyitása.)** Bár az új vasuti állomás megnyitása csak ez év őszére várható, az új vasuti vendéglőt mégis megnyitják már most február elsején. A vendéglő bérletét *Kulin* Henrik, pécsi jól ismert vendéglős nyerte el, kinek szakszerű vezetése mellett a vendéglő bizonyára meg fog felelni azoknak a kívánalmaknak, melyeket a közönség kényelmes, pontos és jutányos kiszolgálása tekintetében hozzá kötnék. *Kulin* Henrik nagy tapasztalatokkal rendelkezik szakmája terén s eddigi üzleti működése minden tekintetben garancia arra nézve, hogy vezetése alatt vasuti állomásunk vendéglője fel fog virágozni.

— **(Ellopott búza.)** *Kiss* Mihály bodonyi lakos panaszt emelt a községi előljárásnál, hogy magtárát ismeretlen tettesek feltörték s abból négy métermázsza búzát elloptak. A megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest *Tantos* Péter ugyanottani lakos személyében kinyomozni, ki a lopást azzal ismerte be, hogy a búzát *Végh* Péter bodonyi lakosnak adta el. Miután a *Végh* Péternél megejtett házkutatás alkalmával tényleg megtalálták az ellopott búzának nagyobb részét, *Tantos* Péter ellen lopás, *Végh* Péter ellen pedig orgazdaság miatt megtették a feljelentést.

— **(Gondatlanságból okozott tűzvész.)** A szülők gondatlanságának — melyről már annyiszor szó volt a lapok hasábjain — már megint esete van. *Ersi* János új pusztai lakos házában a napokban egy szalmakazal kigyulladt, mely még mielőtt a háziak oltásra gondolhattak volna, — a dühöngő nagy szélben — porrá égett s a gazdának háromszáz korona kárt okozott. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálat során aztán kiderült, hogy a tüzet *Ersi* szomszédja, *Barna* Mihálynak 11 éves fia okozta, ki a szomszéd portán a kerítés tövében játék közben tüzet rakott s ettől gyulladt ki a leégett szalmakazal is.

— **(Megnyitott a föld.)** Babonás emberek mindjárt rosszat következtetnének abból, hogy az éjjel a város két helyén is beszakadt

a föld s nagy üregek támadtak, melyeknél még szerencse, hogy nem történt valami veszedelem. Pedig az egész dolog nyitja az, hogy a folytonos esőzés és olvadás folytán meglazult az illető területeken a föld s alá lévén ásva, szépen be is szakadt. Az egyik ilyen földbeszakadás az Irgalmasok épülete előtt történt; a másik pedig az Árpád-utcán, az ugynevezett Selyem-kút előtt. Mindkét helyen a mérnöki hivatal rendelkezése mellett ma délelőtt hányták be földdel a beszakadt üregeket.

— **(Tolvajok a pénzügyőri laktanyában.)** Az éjjel a pénzügyőri laktanyában tolvajok jártak. Az udvarra a kerítésen át behatolva, ott észrevétlenül eljutottak a baromfi-ólig, azt feltörték s elvittek onnan hat darab tyukot. Garázdálkodásukat senki sem vette észre s csak ma reggel látták a házbeliek az ól feltörését. Az esetet bejelentették a rendőrségnek, hol megindult a nyomozás az ismeretlen tettesek kilétének kipuhatólása végett.

— **(Elveszett pénz.)** *Pölöske* Ferencné szül. *Papp* Anna, pellérdi lakosnő ma a halpiacon elvesztett négy forint ötven krajcárt. A pénz elvesztését nyomban észrevette s állítása szerint a kendőbe kötött pénzt egy nyomába jövő falusi ember meg is találta és előle egy korcsmába sietett be, hol aztán elvesztette szem elől. A károsult asszony feljelentésére a rendőrség megindította a vizsgálatot az elveszett pénz ügyében.

— **(Vasuti szerencsétlenség tolatás közben.)** Egy bal lépés, egy rossz mozdulat számtalanszor vesztét idézte elő a szegény vasuti munkásnak, a ki naphosszat a nehéz vasuti kupék, teherszállító vaskocsik és lokomotivok tolatásával foglalkozik. Ma is ilyen szomorú végű szerencsétlenségről értesülünk. *Pétermann* József kocsirendező *Baranya-Szent-Lőrincen* tolatás közben két kocskötözőjébe került. A nehéz vaskocsi a szerencsétlen munkás fejét összelapította, mindkét lábát szétmorzsolta, úgy, hogy azonnal szörnyet halt. A szerencsétlenség színhelyére hívott vasuti pályaorvos *Jungmann* Rezső már csak a beállott halált konstataálta. A pályaorvos a hivatalos boncolást ma délután ejtette meg.

— **(Eljegyzés.)** Hetei *Bakó* György, debreceni adótiszt, *Bakó* Lászlónak, szintársulatunk tagjának öcsöce, eljegyezte *Tapossy* Irént Kecskemétről.

— **(A világ leggazdagabb embere)** persze Amerikában él. *Clark* montanai szenátor az, egy modern Monte Christo, a ki rövid idő alatt mesés vagyont gyűjtött. Ércbányáinak jövedelme naponta legalább 30.000 dollárra rug, úgy, hogy minden perc 96 koronát jövedelmez neki. Bár az Egyesült-Államokban vagy egy tucat tőkepenzes van, a kiknek szép vagyona van befektetve vasutakba, földekbe és iparvállalatokba, mint pl. a *Vanderbiltek*, *Rockefeller*ek, *Astonok*, *Gouldok* stb. de aligha van köztük egynek is olyan kolosszális jövedelme, mint a montanai szenátornak.

— **(Ismerkedő estély.)** Az első pécsi veterán segélyező egyesület tegnap este a veteránegyleti helyiségben ismerkedő estélyt tartott az ujonnan megválasztott tisztikar tiszteletére. Az estélyen mintegy harmincötven jelentek meg s a vendéglős kitűnő menüje mellett a legjobb hangulatban folyt a mulatság a

tamburások zenéje mellett. Az első felköszönőket *Bóssa József*, *Cirják Ignác* és *Sebők Gyula* mondták, mint az egyesület alelnökei. Ezután *Szabó Sándor* pénztáros, *Gundrum Ádám* és *Reinisch Antal* titkárok mondtak még tósztokat. Majd a választmány tagjai beszéltek s a kedélyes estély csak az éjfélutáni órákban ért véget.

— **(Fodrászok bálja.)** Tegnap este ismét megeléjült a Vigadó díszterme s bár kint az éjszakában rut, esős, szeles idő volt, odabenn a fényárban uszó falak között a jókedv és vigasság ütöttek tanyát. A pécsi fodrász-íjúság tartotta táncmulatságát a Vigadóban, a hol a zene ritmikus ütemei mellett este kilenc órától a késő éjtéli órákig folyt a tánc. A sok szép leány és fiatal asszony kimulathatta magát kedvére, mert a fodrász-íjúság ugyancsak lankadatlan buzgalommal bizonyították be, hogy fáradhatatlan táncosok. A bálon megjelentek a fodrászüzlet tulajdonosok is, így is dokumentálva a jó egyetértést a mi köztük is alkalmazottaik között van. A táncban — hol az első négyest vagy ötven pár táncolta — résztvettek: *Banna Juliska*, *Farkas Terka*, *Fruvel Mariska*, *Hábelics Emma*, *Göbel Emma*, *Sohr Sarolta*, *Magyar Luca*, *Meiszner Mariska*, *Német Mariska*, *Krász Paula*, *Pécs Mariska*, *Pozsgai Mariska*, *Rohardt nővérek*, *Schmidt Mariska*, *Soós Mariska*, *Schmidt nővérek*, *Szabó nővérek*, *Varga Paula* és *Ziher Erzsike*. Továbbá: *Berukardt Gyözőné*, *Horvátits Antalné*, *Pozsgai Sándorné*, *Szabó Jánosné*, *Till Jánosné*, *Özv. Sohr Györgyné*, *Rohardt Józsefné*, *Magyar Józsefné*, *özv. Schmidt Györgyné*, *Kraft Ádámné*, *Gabelics Mihályné*, *Paszt Konrádné*, *Weinberger Béláné*, *Bányai Mihályné*, *Krász Péterné*, *Wirth Henrikné*, *Pécs Józsefné*, *Ziher Jánosné*, *Koncsicska Józsefné*, *Varga Jánosné* stb.

— **(Verekedés a város végén.)** Két megrakott terheskocsi jött egymással szemközt a rácvárosi országuton. Jóllehet mind a két kocsi észrevette egymást, egyik sem akart a másiknak kitérni. Már már összeértek a lovak, midőn *Biró József* hamar félrerántotta lovait, azonban már késő volt, mert a hátsó kerekek összeakadtak. Hogy törés ne történjék, mindegyik hamar megállította lovait, miközben egymást nem a legudvariasabb módon köszöntötték. Hamarosan az ostoruk után kaptak s amugy Istenigazában végighúzták egymáson nem nézvé, hogy hová, csak ütöttek. Véletlenül aztán *Csordás Miska* ellenfele helyett annak lovaival talált húzni, mire azok gyorsított tempóban megindultak. S ez véget vetett a verekedésnek, mert most már mindegyik a lova után látott s csak messziről kiabáltak vissza egymásnak.

— **(A pécsi kereskedő ifjak)** alakuló körük könyvtára javára f. é. február hó 10-én a Vigadó termeiben hangversenynyel egybekötött táncestélyt rendez. Helyárak két első sor 4 korona, a következő három sor 3 korona, a többi sor két korona 40 fillér. Belépő-jegy személyenként 2 korona. Jegyek előre válthatók *Paunz Adolfnál* (Király-utca) és este a pénztárnál. Kezdeté esti fél 9 órakor. Az érdekesnek ígérkező estély műsora — melynek legnagyobb részét a pécsi nemzeti színház első rendű tagjai töltik be a következő 1. Opera- és operett részletek. Énekli:

Tibor Lóri ur hölgy, a pécsi nemzeti színház tagja. 2. Hegedű koncert. Előadja: *Füredi Sándor* hegedű művész ur. 3. Magyar népdalok. Énekli: *Szekula Sárka* ur hölgy a pécsi nemzeti színház tagja. 5. Couplék. Előadja: *Németh János* ur, a pécsi nemzeti színház tagja. 5. Népdalok. Énekli: *Mezei Andor* ur, a pécsi nemzeti színház tagja. A zongora kíséretet *Simándy József* ur, a pécsi nemzeti színház karmestere volt szíves elvállalni. Részletes műsor az estélyen.

— **(Egy híres léghajós halála.)** Henry Coxvell léghajós a napokban meghalt Londonban. Coxvell pár év előtt még nagy hírnévnek örvendett Angliában, sőt nevét emlegették Európa többi országaiban is. Hirességét egy merész felszállás alapította meg. 1862-ben *Glaisher* barátjával hétezer méter magasságig szállt fel léghajóján. *Glaisher* a levegő ritkasága és az irtozatos hideg miatt elájult. Látva ezt Coxvell, keresni kezdte a gázkibocsátó szelepet. A szelep zsinorja rá volt csavarodva a kötéltre és mikor Coxvell a kötelet megragadta, keze azonnal megfagyott. A léghajó pedig folyton emelkedett. Coxvellnek végre is emberfeletti erőfeszítéssel sikerült megrántani a szelepszinort, a léggömb lassan esni kezdett és a két léghajós megmenekült.

— **(A „Mohácsi Szinpártoló Egyesület”)** f. évi január hó 27-én a Mohácsi casino helyiségeiben családias táncestélyt rendez. Belépti díj, személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. Kezdeté este fél nyolc órakor.

— **(Derék községi bíró.)** Ugyancsak derék egy legény alsó Bedeg község bírája. Nem kisebb dolgot cselekedett ez az úr, minthogy ellopta a község tulajdonát képező takarmányt és aztán a maga hasznára eladta. Akként történt a dolog, hogy *Vörös József* alsó Bedeg község bírája, panaszt emelt, hogy a község tulajdonát képező magtárt ismeretlen betörők feltörték álkulccsal s elloptak 15 métermázsa búzát és 15 métermázsa zabot összesen 373 korona értékben. A panasz folytán megindult nyomozás során kitűnt, hogy a lopást *Öri László* kisbíró, éjjeli őr követte el. A kisbíró be is ismerte a lopást, azonban azt is bevallotta, hogy ő a lopást *Vörös József* községi bíró biztatására követte el. A búzát és zabot *Linzer Ferenc*, *Zrinyi László*, *Tabak Jakab* és *Berta Imre* fuvarosokkal a tabi vásárra szállíttatta és ezek ott eladták, a pénzzel pedig hűségesen beszámoltak a községi bíró úrnak. *Vörös József* természetesen — tagadta a dolgot, de tagadása mit sem használt, mert midőn az álkulcs irányában házkutatást tartottak a községi bíró házában, ott még nagyobb csomó lopott takarmányt találtak. A maga zsebére gazdálkodó községi bíró feljelentették a bíróságnál.

— **(Drága dohány.)** Majdnem az életével fizetett meg a napokban *Komlóson Cukor József* ottani lakos egy pakli dohányért. *Cukor József* ugyanis bement *Koch Róbert* szatócsüzletébe, hogy egy csomó dohányt vegyen. Amint éppen a vásárlást végezte, arra ment *Schumann Mihály*, ki *Cukornak* már régóta ellensége és egy forgópisztolyal *Cukorra* lőtt. A golyó azonban szerencsére nem talált. *Schumann Mihály* beismerte, hogy ő lőtt ellenségére, de azzal védekezik, hogy akkor

részeg volt. A lövöldöző embert feljelentették a bíróságnál.

— **(A senekedvelők egyesülete)** tegnap este hat órakor tartott választmányi ülésében két nevezetesebb tárggyal foglalkozott. Az egyik volt, hogy *Kubelik Jánt*, a nagy hírnévre vergődött fiatal cseh muzsikust, Pécsre is meg kellene hívni egy hangverseny tartására. Azonban mivel *Tiszay Dezső* szinigazgató alkudozásba bocsájtkozott a cseh művészzel s annak lejtövele már biztosítva van, az egyesület intervenciója e tárgyban nem szükséges. Azután a februárban tartandó nagy hangverseny előkészületeit beszélte meg az ülés. E szerint a hangversenyen részl fog venni *Blätterbauer Gizella* is, az operaház pécsi születésű énekesnője, a mely körülmény csak emelni fogja a hangverseny művészi érdekességét.

— **(Fülbevaló-tolvaj.)** Az ismeretlenség homályában működő tolvajoknak ez a specialitása ismét kezd szerepelni. 18-án délután történt ugyanis, hogy egy felsőhaviutcai lakos öt éves kis leánya az ovodába menvén, az uton hozzácsatlakozott egy leány és cukorral kínálta s annyira lebilincselte a figyelmét, hogy a kis lányka észre sem vette, mikor a kedveskedő cirógatások közben ki-lopta füléből a fülbevalókat. A meglopott lányka anyja feljelentette az esetet a rendőrségnél, hol most folyik a nyomozás a fülbevaló-tolvaj után.

— **(Megölte a gazdáját.)** A gazdája iszákossága és bűnös könnyelműsége a napokban *Baracsán* megölt egy fiatal, alig tizenhat éves legényt. *Nagy Jánosné* baracscai lakosnő — ugyanis — panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy fiát, *Nagy Sándort* gazdáját, *Gyurica István* agyonitatta. Az anya panaszát folytán megindított vizsgálat közben megállapították a hatóság emberei, hogy az anya panaszát — sajnos — szóról szóra igaz. Akként történt a dolog, hogy *Gyurica István* cseledlegényével, *Nagy Sándorral*, eladás végett sertéseket hajtott fel a *Baracska*val szomszédos, úgynevezett „*Duna átkelési*” vásárra. A vásár alkalmat jól üthetett be, mert visszafelé jövet, *Gyurica István* néhány vevőjével betért egy csárdába áldomást inni, míg cseledjét, *Nagy Sándort* kint hagyta a kocsin s a lovak őrizetét rábízta. *Gyurica István* azonban fukarsággal nem vádolható, mert amíg ő bent a csárdában ugyancsak serényen szedte magába a szeszt, addig a legényéről is gondoskodott s üvegszám küldte ki neki a kocsihoz a pálinkát. Az italhoz nem szokott fiatal legény természetesen mihamarább berugott a pálinkától, de ez nem volt elég *Gyuricának*, kinek időközben már veszedelmesen jó kedve támadt, hanem midőn jelentették neki, hogy legénye a kocsin alszik, egy két deciliteres üveggel a kezében, kiment a kocsihoz s felrázva álmából *Nagy Sándort*, mindentéle fenyegetések között rávette, hogy azt a két deci pálinkát is igya meg, mit a már teljesen öntudatlan legény meg is tett. Mikor aztán a sok pálinkától *Nagy Sándor* rosszul lett s végleg eszméletlenül terült el a kocsihoz, *Gyurica* megijedt s felülve kocsijára hazahajtatott, a hol az istállóban egy zsupszalmára fektette az eszméletlent, sőt egy lópokróccal gondosan be is takargatta, de orvosi segélyről nem gondoskodott, hanem ott hagyta a legényt s csupa gondosságból még az istállóajtót is razárta. Mikor aztán néhány óra múlva — mikor a maga részegségét már kialudta — bement az istállóba, hogy megnézze, vajjon a legény felkelt-e már? — *Nagy Sándor halva volt*. A szerencsétlen fiatal gyerekben meggyuladt a tulságos mennyiségű pálinka s annyira összeégette a beleit, hogy *Nagy Sándor* orvosi se-

gély hiányában egy óra alatt kiszervezett. A könnyelmű gazdát gondatlanságból okozott emberölés miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(Lóvásárlás a honvédség részére.)** Szokolygrádai Gyurits Szvetozár, a 7. honvédszázad parancsnoka, Furtinger százados kíséretében a múlt hét folyamán Keszthelyen és vidéken járt, hogy a honvédség részére lovakat vásároljon. Az ezredparancsnok nyilatkozata szerint az ottani loanyag minősége a somogyinál sokkal rosszabb.

— **(Mégfagyott ember.)** Tamási határában egy meglagyott vándorlót találtak az emberek. Bevitték a község házához, ahol kiderítették, hogy az illető Preiner Gáspár molvitzai illetőségű cipészsegéd, aki az előtti való napon a korcsmákat végigjárta, mindenütt leöntött néhány üveg pálinkát és a szesztől megrészegedve, lefeküdt az árok partjára, a hol másnap halva lelték.

— **(A „Pécs-baranyai Sport-Egyesület”)** villányi tagjai Villányban szombaton a Worlicsek-szálloda összes termeiben iskola kerékpározással egybekötött táncmulatságot rendeztek. A táncmulatság fényesen sikerült. A rendezésben elismerést érdemel Gyimóthy Jákó villányi kereskedő, az egyesület elnöke, ki fáradságot, költséget nem kimélt. Este pont 8 órakor kezdtek meg a táncteremben az iskola-kerékpározást, élükön Valla Ferenc pécsi órási, Gyimóthy Jákó villányi kereskedő, Bergmann Lajos (Pécs), Fichtl Ignác (Pécs). Az iskola-kerékpározás különféle alakításai remekül sikerültek. A kerékpározás után megkezdődött a tánc, mely eltartott egész reggelig. A terem sport-eszközökkel remekül volt diszítve. Jelen voltak leányok: Varju Irénke (N.-Harsány), Fichtl Olga (Pécs), Blumenstock nővérek, Kohn Roza, Heilmann Zsófi, Kempfner Frida, Krammer Sarolta. Asszonyok: Varju Edéné (N.-Harsány), Schwabach Sándorné, Böleskei Gyuláné, Poppert Józsefné, Scheid Béláné, Tauszig Viliné, Fichtl Adolfné, Blumenstock Adolfné, Seiler Gáborné, Berger Dénesné, Gyimóthy Jákóné, Bauer Mórné, Krámer Mátyásné, Gerő Samuné, Heilmann Józsefné, Fürst N. (Pécs), Könyves Jenőné (Pécs). Az első négyest 30 pár táncolta, a második négyest 20 pár táncolta. A szünóra után Bergmann Lajos művészi mutatványokkal kedveskedett a közönségnek biciklin, mely az estély fénypontját képezte.

— **(Főnyeremény.)** Fürst Manó szegvárdi borkereskedőt az a szerencse érte, hogy a múlt csütörtöki húzás alkalmával egy egész osztályosjegyen 80.000 koronát nyert. A sorsjegyet a Tolnamegyei takarékszövetkezetnél vásárolta, 88988. volt a száma. A 64.000 kor. tiszta nyereményt a szerencsés nyerőnek a hitelbank másnap kifizette.

— **(A rendőrség arcképcsarnoka.)** Az új bűnvádi eljárás helyiségéül szolgáló rendőrkapitányi szobának pompás dísz van 15-étől fogva. Egy 32 táblából álló arcképsorozat ez, mely összesen 360 darab gonosztevő arcát tünteti fel. Tehát, miként a képeskönyvecsket forgató gyerekek mindjárt az első lapon olvassák:

Minden napra egy képecske,
Minden képhez egy versecske —

azonban a rendőrségnél is esik minden napra egy gonosztevő. Sőt több is, mert a »hölgyek«, azok külön csoportban vannak. E képeket a budapesti államrendőrség küldte a rendőrségünknek, hogy meglegyen itt is a notórius betörők, csalók, zsebmetszők, házassági és egyéb szédelgők s mindama gonosztevők arcképalbuma, kik a legtöbb dolgot szokták adni a rendőrségnek.

— **(Rossz szomszédok.)** Nem jó szomszédok voltak Géczi István és Bartos János könyvi lakosok; már régóta ellenséges lábon állanak egymással. A múlt hónap vége felé Bartos János a szőlőben levő közös utat bekapálta, a mit Géczi István észrehevén, szomszédját megtámadta, először alaposan megrázta

s aztán a közelben levő karóval úgy helyben hagyta, hogy Bartos most beteg lecsúszkál lakásán. Talán a törvénytörés majd kibékíti a verekedő szomszédokat.

— **(Kosárkötő tanfolyam Dunaföldváron.)** A földmivelésügyi miniszter Dunaföldváron az ottani lakosság téli foglalkoztatása és mezőgazdasági munkától szabad időben keresethez juttatása érdekében január 1-től kezdődőleg három hónapra terjedő kosárkötő tanfolyamot rendeztetett. A tanfolyam rendezésével Benkő Pál gazdasági szaktanárt bízta meg. A miniszter fölkérte a vármegye alispánját, hogy a mezőgazdák érdekében tett ezen intézkedését hatóság támogatásban részesítse s hívja fel Dunaföldvár község előljáróságát, hogy a tanfolyamot állandó felügyeletben részesítse.

— **(Magyar lovak a cári udvarnál.)** Az orosz cár főlovászmestere a földmivelésügyi miniszterium lötenyésztségi osztályának utmutatása alapján a múlt évben hosszas keresés után végre is Döry József dombovári nagybirtokos méneséből vásárolt a cár részére 10 drb. lovat. Most a földmivelésügyi miniszteriumban a lötenyésztségi osztályhoz levél érkezett az orosz főlovászmesterei hivataitól, hogy a lovak rendkívül bevalnak, különösen a cár személyes használatára rendelt négyes fogat, mely a nemrég tartott nagy vadászatok alkalmával naponként 50—70 kilométer utat tett meg és a cár legnagyobb elismerését nyerte el. Tekintve azt, hogy az orosz ügerek a leghiresebbek a világon, ez a körülmény a hírneves Döry ménesnek nagy dicsőségére válik.

— **(Szinészek és ujságírók mulatsága.)** 14-iken, vasárnap délután a pécsi színtársulat színészei és a helyisajtó képviselői az ujságírók bizalmas összejövetelre gyűltek össze Tiszay direktornál. Az összejövetel célja az volt, hogy foglalkozzanak a direktor azon eszméjével, hogy a farsangi idény alatt rendeztessék a színész egyesület és a hírlapírók nyugdíjintézete javára nagy színházi díszelőadás, az előadás után pedig bál a Vigadóban. A direktor indítványát köszönettel vették tudomásul az egybegyűltek. Tiszay indítványára az összejövetel Lenkei Lajost a »Pécsi Napló« szerkesztőjét elnöké, Németh Pétert, a »Pécsi Figyelő« munkatársát pedig jegyzővé egyhangulag megválasztotta. A farsangi mulatság napjává február 8-át, csütörtököt tűzték ki, a mely napra a vigadó termét még meglehetett szerezni. Először is meg kellett állapítani a színi előadás programját, mindenesetre gondoskodni kellett arról, hogy a bohémek előadásán és a bohémek bálján a közönség jól mulasson. Voltak különböző ajánlatok. Nádasy fordított szereposztással oly darabot kér előadatni, a mit a közönség már ismer. Simándy szerint ilyesmit az intelligens publikum nem pártol. Messey a Vasgyárost ajánlja fordított sorrendben kiszerepeltetni és előadatni; vagy például milyen nagy hatást lehetne azzal elérni ha *Éltető* a Görög rabszolgában Diomedet játszaná, vagy pedig Simándy a Falurosszában, Finum Rózsit alakítaná. Végre hosszabb vita után a színházi előadás programját megállapították. Három szakaszból fog állani: a »Házmeztérné felolvasása« vigjáték, a melyben három nő szerepet három férfi fog játszani, így tehát netni és mulatni a bohóságban lehet eleget. A program második pontja egy egyveleg lesz. A pécsi ujságírók fogják ezt összeállítani: »Theaestély Elekriánál« címmel. Szellemes dolog lesz, ezt előre is jelezhetjük. Elektra theaestélyt rendez, a melyre meghívja a Coriolanust, Lear királyt, Hamletet, Shylockot, Medeát, Volumniát és mások klaszszikus nagyvendéget. A theaestélyen alkalmi kuplékat fognak énekelni Goldstein Számi, Vuncsi, Darius herceg, ott lesz Dachsmayer Nepomuk János sopronyi lámpagyáros is és a többi vidám nagy alak. A harmadik rész Falu-

rossza első felvonása lesz. Göndör Sándort frakkban, Finum Rózsit pedig bál toilettében fogjuk láthatni, hasonlólag a többi szereplőket is. A színház után fényes táncmulatság lesz a Vigadó összes termeiben tombolával egybekötve. A mulatság iránt már is nagy az érdeklődés a közönség körében egy olyan mulatság iránt, a melyet a bohémek rendeznek.

— **(A pécsi kádársegédek szakszervelete)** saját alapja javára február hó 3-án a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben farsangi táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenként előreváltva 80 fillér, a pénztárnál 1 korona. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglősnél (Scholz-sörház), Novák János vendéglősnél, Csapó István cukrászdájában, Petrovics Dező fodrásznál és a szakszervelet helyiségében (Gyár-utca 7. sz.) A zenét Horváth János barna legényei szolgáltatják. Felülfizetések köszönettel vétetnek. Kezdeté este nyolc órakor.

— **(Jegyzők az alispánnál.)** 15-én délután 7 órakor a pécsi, pécsváradai, mohácsi és szentlőrinci járás körjegyzői jártak az alispánnál az egynegyed urbéri telkek megállapítása végett. A miniszter rendelete szerint az egynegyed urbéri telkek megállapításánál szorosra kell a körjegyzőknek ragaszkodniok azon alaphoz, melyet Mária Terézia alkotott meg. Ez új belügyminiszteri rendelet azt célozza, hogy a választók száma emelkedjék, a mennyiben a választók lajstromába való felvétel alapját éppen az egynegyed urbéri telkek képezik. Minthogy az egynegyed urbéri állomány ez ideig vidékenként ugyszólván önkényűleg határozott meg, e rendelet az egyöntetűséggel bizonyára csak — emelni fogja a választók számát.

— **(Vasutasok táncvigalma.)** Wolleszky Karolyné urnő védnöksége alatt a »Pécsi Máv. altiszti kör« saját alapja javára február hó 2-án a Vigadó összes termeiben Rácz Gusztó kedvelt zenekara közreműködésével zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenként 2 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett a rendezőség tagjainál és este a pénztárnál. Kezdeté este a 8 órakor.

— **(A Zsolnay-gyár önkéntes tűzoltóságának)** szombaton este a Scholz-sörházban tartott zártkörű táncvigalma, melyhez a zenét a gyár saját jól szervezett zenekara szolgáltatta, úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült. Az estét a többek között Oberhammer Antal t. b. főkapitány és dr. Krasznay Miklós tisztelték meg látogatásukkal, míg Zsolnay Vilmos gyárost veje, Mattyasowszky Jakab, mint az önkéntes tűzoltóság főparancsnoka, képviselte. A szünóra alatt a zenekar a »Troubadour« opera részletet és a »Honegon« indulót adta elő szíveségből Gebauer karnagy vezetése alatt.

— **(Táncestély Szentlőrincen.)** A baranya-szent-lőrinci uradalom tisztikarának ifjusága február hó 1-én a szent-lőrinci nagy vendéglő termeiben zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj személyenként 2 korona, családjegy 5 korona. Kezdeté 8 órakor. Esetlegesen jövedelem a társaskör könyvtára javára fordítatik.

— **(Ének négy tizesről.)** 17-én a rendőrségen egy fiatal menyecske jelent meg s bepanaszolta az urát, hogy az negyven forintot elvett tőle. Panaszában igen-igen ragaszkodott ahhoz, hogy az ura »elvette« tőle a négy tizest, de nem állította, hogy ellopta. És

még a megbüntetését sem kívánta, hanem csak azt, hogy adassa vissza a rendőrség a négy tizedet az emberével, kiről kitünt, hogy nem is ura a kis menyecskének, hanem csak olyan valakije, a ki a férjet szokta — helyettesíteni a profán külvilág előtt. Végre is az egész panaszból nem lett semmi s a kis menyecske azzal az ígérettel távozott, hogy még egyszer szép szerével megkísérli visszakapni a pénzét az ő emberétől s ha nem sikerül, akkor csakugyan feljeleníti s kéri a megbüntetését a négy tized eltulajdonítása miatt.

— (Kubelik Jan.) Kaposvárott óriási sikerrel hangversenyzett. Érdekes volt, midőn hangverseny után a közönség úgy megostromolta a fiatal művészt autogrammokért, hogy valóságos kordonnal kellett körülzárni.

Midőn vacsora közben szó esett a lelkesedéstről, mely a jelenlevőket elfogta, a szerény mester így felelt:

— Ó, én még nem vagyok meglegedve magammal.

— Miért mester?

— Én azt hiszem, hogy mindezt még tökéletesebben el lehet játszani.

— Mennyiben?

— Ugy főfogás, mint technikai kivitel tekintetében.

Azután a szüszavú, szerény Kubelik csudálatos módon beszédessé vált, és törött németségével iparkodott állításait kifejteni. Kár, hogy a gyöngé szervezetű ifjút annyira tuleröltetik.

— (Szent Sebestyén vértanu ünnepe Pécsen.) A pécsi irgalmas rendi templom (mult században kapucinusoké) január 20-án bucsuünnepét ülte, de a pécsiek ősi szokás szerint rendes ünnepként ülik meg e napot. Az irgalmasok templomában az Ol-tári Szentséget egész napon át kitették a hívek imádására.

— (A választói jog és a negyed telkek.) Folyó hó 11-ikétől egész folyó hó 18-áig (legkésőbb január végéig) minden községében közszemlére lesz kitéve, hogy mennyi az urbéri egynegyed telek, a melynek a legkisebb adója választójogot ad. Mindenkinek jogában áll a községében a kimutatásba betekinteni s megnézni, hogy községe mely osztályzatba van besorozva. Ha magasan van megszabva az adótétel, az ellen bélyegmentesen lehet felfolyamodást intézni a kir. kuriához. A felfolyamodás a »nagyemlétságu kir. kuriához« címezve az alispáni hivatalnál adandó be. A legmagasabb egynegyed telek Baranyában 7 kat. hold 500 négyszög öl, Somogyban 7 kat. hold 500 négyszög öl és Tolnában 7 kat. hold 600 négyszög öl. Ebből következik, hogy a kinek ennyi földbirtoka van, választó joggal okvetlenül kell birnia Azonbau megjegyezzük, hogy ez a törvényesen legmagasabb egynegyed telek; és legtöbb helyütt ennél kisebb a negyed telek. Ha valaki észreveszi tehát, hogy dacára, hogy ő ennyi földbirtokkal bir, az adócenzus (a községében kimutatott választási adó-alap) községénél mégis magasabb, mint a mennyi az ő adókönyvecskéjében van: akkor bizonyos, hogy a megállapítás helytelen, mely ellen bizvást felyamodhatik. A tulajdonképeni cenzus az, midőn az urbéri egynegyed telek legkisebb adója vétetik, tehát mindenkinek, ki urbéri egynegyed telekkel bir, választói joggal s kell birnia. Megjegyezzük, hogy most még

nincs szó a választók összeírásáról, hanem az összeírás alapjául szolgáló földadó megállapításáról.

— (Kárvallott cigány.) Ritka dolog ez is. Nem igen esik meg, hogy cigány legény kárt valljon, mert bizony inkább Fáráo népének ivadékaik azok, kik enyveskező voltokkal gyakran kárt okoznak a falubelieknek. S mégis megtörtént 16-kán, hogy Nagy-Kozáron Gyalus József cigánylegény panaszt emelt a községi előljáróságnál, hogy egy ezüst óraláncát ellopták. Érdekes a dologban az, hogy a megindított nyomozás során nemcsak az után nyomoznak, hogy ki lopta el Gyalustól a láncot, hanem az után is, hogy miként került a lánc a cigánylegényhez, mert a hatóság emberei nem igen akarják elhinni, hogy üstfoltozásból — ezüst óraláncokat lehet szerezni.

— (Lavinák.) A 17-ki nap szenzációja az volt, hogy a derűs, kék égen kisütött a nap s beállott az olvadás, mely nem csekély keserűséget okozott mindazoknak, kik egybéként lelkes hívei a derült égnek, a napfényes dőnek. A házak tetejéről is, természetesen, olvadozni kezdett a hó s megtörve a kérgeti a tetőkről tekintélyes nagyságu lavinák zuhantak alá a kövezetre. A Papnövelde-utcán pedig a délelőtt folyamán egy ilyen alázuhant lavina éppen abban a pillanatban esett le, midőn arra haladt Nagy József pécsi tette-utcai lakos, kit a lehulló hótömeg oly formán talált fejen ütni, hogy a szerencsétlen ember néhány pillanatra eszméletét veszítette. A járók-kelők közül néhányan talprasegitették a fejbe vert embert, ki csak nagynehézen tudott aztán tette-utcai lakásáig vergődni. Nem lehet ezért még most a házigazdákat mulasztással vádolni, mert hiszen a napos idő s olvadás nem volt előre látható, de a szegény Nagy József esete figyelmeztető lehet arra, hogy hányassák le a havat a háztetőkről, nehogy a közel jövőben hasonló esetek előforduljanak.

Törvénykezés.

§ Okirathamisító. Bangó József hercegszöllősi lakosnak pénzre volt szüksége. El is ment a dárdai takarékpénztárhoz s kérte a tekintetes urakat, hogy adjanak neki adóslévre 50 frtot. De nem ment ám az ügy, a mint gondolta. Megígérték neki a kért összeget, ha az adóslévelet két kezessel aláírhatja. Egyet gondolt Bangó, de azt is nagyon rosszszul. Megírta az adóslévelet s kezesekül sajátkezüleg aláírta Dani János és Deák József neveit azok tudta és akarata nélkül, aztán elment vele a takarékpénztárba, hol most már akadály nélkül felvehette az 50 forintot. Törlesztett is belőle már 20 forintot, de tovább nem birta. Erre a dárdai takarékpénztár a hátramaradt 30 frtért őt és Dani Jánost beperelte s ekkor kiszült a turpisság. Persze megtörtént a feljelentés s a hétfőn megtartott végtárgyaláson Bangó uram szépen be is ösmerte, hogy a kezesek neveit bizony ő írta, de hát épen akkor nagyon meg volt szorulva. A kir. törvényszék ennek következtében a büntetőtörvénykönyv 401. §-ába ütköző maganokirathamisítás vétségében mondta ki bűnösnek s tizennégy napig fogházra és két nappal helyettesíthető husz korona pénzbüntetésre ítélte őt, miben Bangó József meg is nyugodott. Az ítelet jogerős.

§ Szegzárdi pénzverők. Hartman-Kemény János javithatatlan pénzverő, alig, hogy kiszabadult a feyházból, Szegzárdon huzta meg magát s ott Sárközi István házában ütötte fel műhelyét. Valami 120—130 darab hamis pénzt gyártott házi gazdája, valamint Balog János és ennek felesége segítségével, míg végre a csendőrök a virágzásnak indult vállalatot csődbe juttatták. A budapesti törvény-

szék kedden Hartman-Keményt öt évi feyházra, Sárközi Istvánt hat havi börtönre ítélte. Balogékat felmentette.

§ A mulatozás vége. A mult év november 6-án vásár volt Duna-Szekcsőn, a melyen ott volt a 23 éves Berner András és a még 18 éves Porkoláb János is. Okosabb dolguk nem lévén, átmentek a dunaszekcsői szigetre s ott betértek a korcsmába. Az ott lévő Mikola Mihály történetesen már be volt állítva s részeg fővel ugyancsak nem győzte hajtogatni, hogy megmutatja ma, ki a legény a csárdában s egyre ivott. Majd gorombászkodni kezdett a bennlévőkkel s végre bicskát rántott elő s azzal kezdett hadonázni. A korcsmáros és felesége lefegyverezték a harcfít, a további verekedés megakadályozása végett pedig a duhajkodása révén nagy hirnek örvendő Berner Andrást, Porkoláb Jánossal együtt kidobták. Ezek aztán nem is jöttek vissza, hanem megálltak a korcsma kapujában. Utánuk kiment Berner István, a kit szárazon engedtek elmenni. Aztán meglátták, hogy jön a korcsmából Csombor Mátyás; mikor a szerencsétlen ember a két suhanchoz ért, Berner András a kezeügyében lévő ólmos bottal kétszer hatalmasan fejbe vágta, míg a másik husángolni kezdte s addig ütötték, míg össze nem esett, akkor elmentek. A szegény Csombor minden erejét megfeszítve vissza mászott a korcsmába s ott csak annyit mondva, hogy »az a Berner kétszer fejbe vágott,« leült egy székre. — A történetek után Mikola is haza akart menni. El is indult, de őt is megcsipte a két vadállat s annyira össze-vissza verték, hogy vértől boritva összeesett. Erről a korcsmában mit sem tudtak. — Reggel valaki pálinkáért jött a korcsmába s látta Csombort a széken. A korcsmáros is nézi, végre keltegetni kezdik, de hiába, mert Csombor Mátyás már halott volt. A korcsmáros hamar kocsiért futott, hogy hazaszállíttassa a hullát s rémületére az uton meg Mikola Mihályt találta vérbe fagyva, mozdulatlanul feküdni. Ezt is elvitték haza, hol a kellő kezelés mellett magához is tért, de az ágyat harmincnégy napig nyomta, és még most sem tért vissza egészsége teljeseen. — Ez ügyben volt 18-án délután a végtárgyalás, melyen a pécsi kir. törvényszék mind a két bűnöst hat-hat évi feyházzal sújtotta. Ugy a vádlottak, mint a felek felebbeztek.

§ Megszűnt csőd. A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közlésezi, hogy Buchwald Jakab kopácsi lakos kereskedő ellen 1892. évi február hó 27-én nyitott csődöt a tömeg lett felosztása alapján megszüntnek nyilvánította.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi január hó 20. napján tartott bevásárlásán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 6:80—7:20; ó —.—.—.; kétszeres új 6 —6:30; rozs ó —.—.—.; új 5:90—6:10; árpa ősz 0:00.—0.—.; — tavaszi 0:00.—.—.; zab tavaszi 4:80—5:00; új —.—.—.; búkköny —.—.; kukorica ó 0:00—0:00; új 4:80—5:00. széna 1:80—2:20; szalma 1.10—1.30.

Kinlátat: közép mintegy 200 gabona-kocsi volt piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

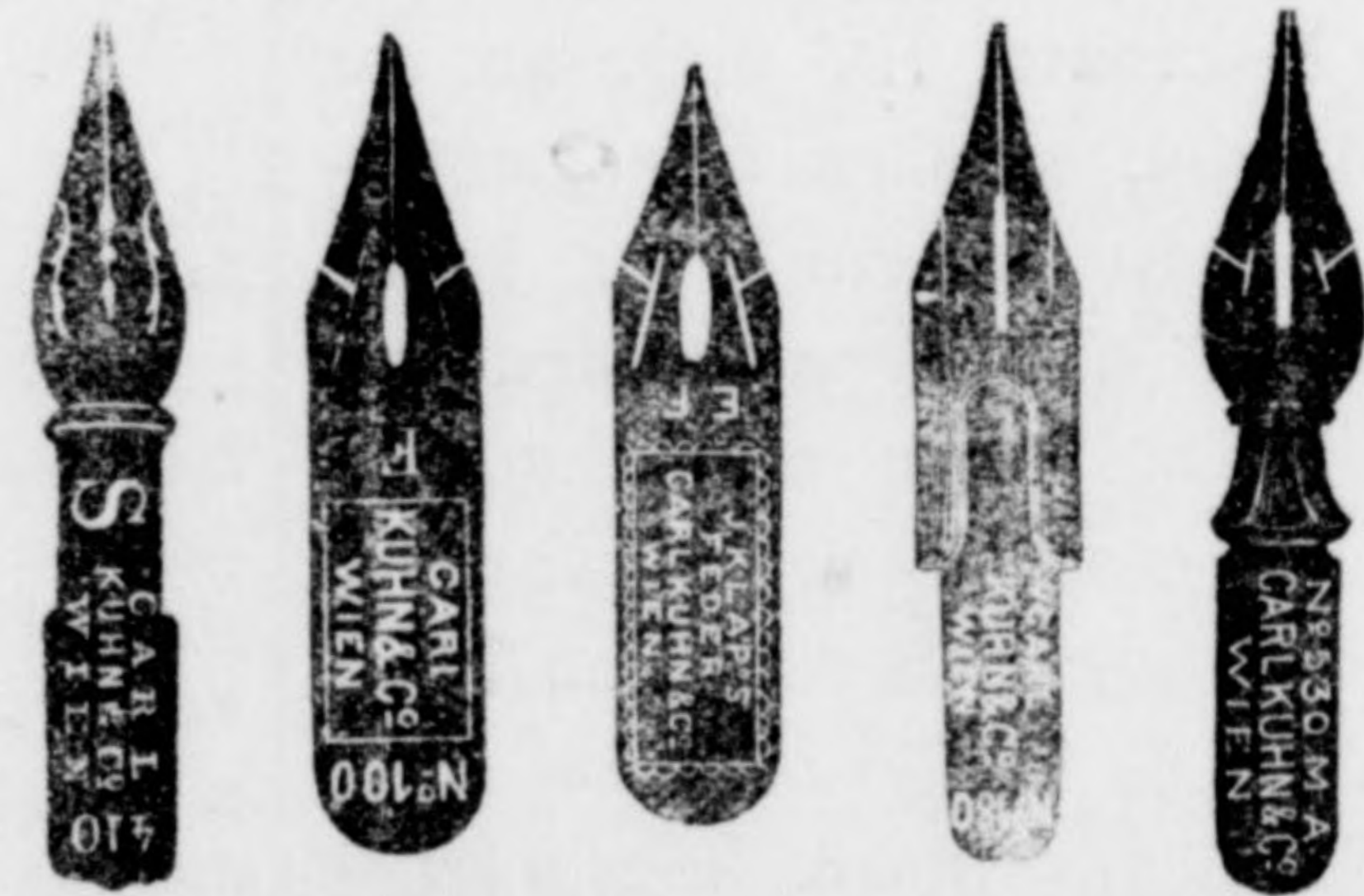
körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.